

Tati, ty jsi můj albatros

**Dokumentace přípravy, realizace magisterské
práce a rešerše**

BcA. Jana Olehlová

Diplomová práce
2017

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Ateliér Animovaná tvorba
akademický rok: 2016/2017

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení:	BcA. Jana Olehlová
Osobní číslo:	K14366
Studijní program:	N8209 Teorie a praxe audiovizuální tvorby
Studijní obor:	Animovaná tvorba
Forma studia:	prezenční
Téma práce:	1. teoretická část: Dokumentace přípravy, realizace magisterské práce a rešerše
	2. praktická část: Tati, ty jsi můj albatros – kreslený animovaný film

Zásady pro vypracování:

1. teoretická část:

Cílem dokumentace přípravy je obeznámení čtenáře se všemi přípravnými a realizačními fázemi magisterského filmu. Text odkrývá způsob a postup práce, může obsahovat také osobní postoje, a to s důrazem na potíže při realizaci, hledání jejich řešení, nabyté zkušenosti. Toto se však musí vždy bezprostředně vztahovat k realizaci filmu a nesmí sklouznout k přílišné popisnosti nebo lehkovážnosti ("historkám z natáčení"). Podstatnou součástí explikace je výčet inspiračních zdrojů a nakládání s nimi, rešerše podkladů pro přípravu a realizaci filmu. Hodnotí se jazyková úroveň textu (gramatika, stylistika), faktografický přínos a správnost odborné terminologie, také formální úprava textu. Diplomová práce musí obsahovat alespoň 8 knižních titulů a 6 odborných článků, s nimiž autor při přípravě a realizaci filmu pracoval (teorie i technologie). Rozsah práce a pokyny k vypracování: Povinný minimální rozsah je 30 normostran, doporučené maximum 50 normostran textu (1 normostrana = 1800 znaků) + přílohy (vypracujte výtvarné návrhy, obrázkový a pracovní technický scénář audiovizuálního díla). Odevzdat v elektronické podobě 1 ks na CD nosiči ve formátu PDF; 1 ks pevné vazby v tisknuté podobě (barevně).

2. praktická část:

Film realizujte v minimální délce 210 sekund bez titulků, není-li animace již v titulcích. Doporučená maximální stopáž je 480 sekund. Absolvent prokáže kromě nabytého řemesla animace (pohyb postavy, v prostoru, komunikace objektů, jejich stylizace, charakterová animace, timing...), osobité výtvarné uchopení, a to vše v korespondenci se zvoleným tématem filmu. Výsledná podoba musí být ve finálním (hotovém) tvaru. Je třeba, aby film byl odevzdán v patřičné technické kvalitě – musí dodržet předepsaná kritéria při exportu.

Odevzdání 1ks videosoubor vypálený na DVD (export: velikost obrazu v bodech 1920 x 1080 FullHD 1080p, poměr stran 16:9, bitrate (kbit/s) 10,000–20,000, počet snímků za sekundu 25, poměr stran obrazového bodu pixel aspect 1:1 square, vstupní formát zvuku WAV, případně MP3, parametry zvuku 48000 kHz, 24Bit, Stereo, kodek H.264).

Součástí DVD s videosouborem je také výtvarný návrh plakátu (formát 70x100cm, digitální podoba PDF příprava pro tisk, rozlišení 300 dpi ve formátu PNG nebo JPEG, režim CMYK barva), 15 snímků výtvarných návrhů, 8 snímků filmu (obojí ve stejné velikosti jako video), titulková listina.

V samostatném textovém souboru napište anotaci filmu, uveďte jméno a příjmení, přesný název práce v češtině i angličtině, rok obhajoby, osobní mail, osobní web, telefon. Přiložte svou osobní fotografii v tiskovém rozlišení.

Pro přijetí práce je nutné odevzdat vyplněné formuláře pro OSA a NFA a licenční smlouva k audiovizuálnímu dílu.

Rozsah diplomové práce: viz. Zásady pro vypracování
Rozsah příloh: viz. Zásady pro vypracování
Forma zpracování diplomové práce: tištěná/umělecké dílo

Seznam odborné literatury:

VESELOVSKÝ, Zdeněk. Etologie: biologie chování zvířat. Vyd. 1. Praha: Academia, 2005, 407 s., 16, 32 s. obr. příl. ISBN 80-200-1331-8.

MASSON, J. Ve zvířecí rodině: citový život zvířecích otců a jejich mláďat. Vyd. 1. V Praze: Rybka Publishers, 2000, 232 s. ISBN 80-86182-13-4.

YABLONSKY, Lewis. Otcové & synové: o nejnáročnějším rodinném vztahu. Vyd. 1. Praha :: Portál, 1995. 220 s. ISBN 8071780758.

GREGOR, Lukáš. Vzhůru do nekonečna a ještě dál!: poetika studia Pixar. 1. vyd. Zlín :: VeRBuM, 2013. 454 s.

ISBN 9788087500439.

SAROYAN, William. Tati, tobě přiskočilo. Praha :: Tok : Eminent, 1996. 167 s. ISBN 8090200826.

Vedoucí teoretické části: doc. ak. mal. Michal Zeman
Ateliér Animovaná tvorba
Vedoucí praktické části: prof. Ondrej Slivka, ArtD.
Ateliér Animovaná tvorba
Datum zadání diplomové práce: 1. prosince 2016
Termín odevzdání diplomové práce: 12. května 2017

Ve Zlíně dne 1. prosince 2016

doc. Mgr. Jana Janíková, ArtD.
děkanka

Lukáš Gregor
Mgr. Lukáš Gregor, Ph.D.
vedoucí ateliéru

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE,

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užit své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně .....5.5.2017.....

.....
Jméno, příjmení, podpis

¹⁾ zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy. Vysoká škola disertační práce nezveřejňuje, byla-li již zveřejněna jiným způsobem.

(2) Bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

(4) Vysoká škola může odložit zveřejnění bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce nebo jejich části, a to po dobu trvání překážky pro zveřejnění, nejdéle však na dobu 3 let. Informace o odložení zveřejnění musí být spolu s odůvodněním zveřejněna na stejném místě, kde jsou zveřejňovány bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce, již se týká odklad zveřejnění podle věty první, jeden výtisk práce k uchování ministerstvu

²⁾ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní vnitřní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

³⁾ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užit či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlíží k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Teoretická část mé diplomové práce seznamuje s vývojem příběhu a inspiračních zdrojů animovaného magisterského filmu Tati, ty jsi můj albatros. Zabývá se především tématem vztahu otce a syna, který porovnává s obdobným vztahem u zvířat.

Praktická část pojednává o výtvarném zpracování a výrobě filmu.

Klíčová slova: rodina, syn, táta, zvířata, objevování, dobrodružství, vztahy, Saroyan, 2D animace, pro děti, Roald Dahl

ABSTRACT

The theoretical part of my thesis introduces with progress of narrating a story and with inspiration sources of the short animated film Dad, You Are My Albatross. It deals mainly the theme of father and son relationship, which compares with a similar animal relationship

The practical part deals with the processing of visual and film production.

Keywords: family, son, dad , animals, exploring, adventure, relationships, Saroyan, 2D animation, for children, Roald Dahl

Tímto bych chtěla poděkovat za bezmeznou podporu své rodině, kamarádům a pedagogům, kteří mě po celou dobu náročného procesu výroby povzbuzovali a podporovali.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 LITERÁRNÍ PŘÍPRAVA	11
1.1 VÝVOJ NÁMĚTU.....	12
1.2 ROALD DAHL	14
2 MOTIV SE ZVÍŘATY	18
2.1 ROLE ZVÍŘAT V ANIMOVANÉ TVORBĚ PRO DĚTI.....	18
2.2 VÝBĚR ZVÍŘECÍCH HRDINŮ	20
2.2.1 Tučňáci	21
2.2.2 Siamangové	23
2.2.3 Bobři.....	26
2.2.4 Albatrosi.....	28
3 VÝTVARNÉ INSPIRACE	31
3.1 NATALIE LABARRE	31
3.2 OYVIND TORSERER A TOVE JANSSONOVÁ.....	32
3.3 VYŠÍVANÉ ILUSTRACE	36
II PROJEKTOVÁ ČÁST	38
III PRAKTICKÁ ČÁST	40
4 POSTAVY	41
5 ZVÍŘECÍ HRDINOVÉ A PROSTŘEDÍ	43
5.1 DOMOV	43
5.2 U TUČŇÁKŮ.....	43
5.3 SIAMANGOVÉ	44
5.4 BOBŘI.....	44
5.5 ALBATROSI.....	45
6 TECHNICKÉ PŘÍPRAVY	47
6.1 STORYBOARD A ANIMATIK	47
6.2 ANIMACE	47
6.3 HUDBA	48
ZÁVĚR	49
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	50
SEZNAM OBRÁZKŮ	51

ÚVOD

„Víš,“ povídá, „ty a já - otec a syn- kterýkoli otec a kterýkoli syn - jsou skoro jeden člověk, jeden starý a jeden mladý, ale zároveň jsme si taky cizí, cizejší, než kdybychom se náhodou potkali na ulici.“¹

Už před přijetím na animovanou tvorbu, jsem věděla, že chci tvořit pro děti, s dětmi a také o dětech. Když jsem pozorovala rodiny kolem mě, zjistila jsem, jak je každá jiná a jak je důležité, aby se rodiče věnovali svým dětem.

Pro tuto diplomovou práci mě oslovil právě vztah mezi otcem a synem. Dnes v každodenním běhu života mají otec se synem mnohem méně společného, než dříve. Je důležité si vztah mezi sebou pěstovat.

V Teoretické části se může čtenář seznámit s vývojem magisterského filmu *Tati, ty jsi můj albatros*. V textu je kladen důraz především na přípravnou a inspirační část ze světa zvířat, která hrála podstatnou roli pro budování příběhu. Přechází do výtvarných inspirací, které ovlivnily stylizací různorodosti prostředí.

Praktická část zahrnuje již konkrétní tvorbu filmu a seznámení s výslednou podobou.

Doufám, že výsledkem tvůrčího procesu bude film nejen pro děti, ale i pro dítě v každém z nás.

---

¹SAROYAN, William. *Tati, tobě přeskočilo*. Praha: Eminent, 1996. ISBN 8090200826.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 LITERÁRNÍ PŘÍPRAVA

Vždy jsem věděla, že chci tvořit pro děti, možná také s dětmi a o dětech. Jen jsem to vzala poměrně oklikou. Můj strach z nejistoty mi bránil vrhnout se po střední textilní škole do něčeho tak odlišného jako je animace. Během bakalářského studia módního designu ve Zlíně se však začalo probouzet mé vnitřní dítě. Vymanilo se od oděvního světa a vydalo se po společných cestách, které spojují obory. Objevilo pestrý vesmír animované tvorby.

Odklonila jsem se z jistější a snadnější cesty pokračující v magisterském studiu oděvu. Připadala jsem se jako superhrdinka, která vyráží vstříc dobrodružství a zachraňování svého vnitřního světa. Stále pod vlivem neposedných endorfinů v mé nové roli, jsem neztrácela naději a touha po animované tvorbě mě hnala dál. Dítě ve mě se rozhodlo pro absurdně šílenou věc a to přihlásit se na magisterské studium. Ptala jsem se sama sebe, zmítaná pochybnostmi, jestli má cenu se hlásit na obor bez předchozích řemeslných a praktických zkušeností. Vnitřní dítě se svou dětskou upřímností mi položilo otázku. A proč ne? Proč stahovat kalhoty, když brod je ještě daleko. Proč místo zvyšování překážek je neprorazím? Vnitřní boj byl vyhrán. Jaká bude další cesta? Tolik novým možností! Je úžasné pomyslet na to, že mohu vdechnout život svým představám. Kouzelně zhmotnit nemožné mimo lidskou logiku a chápání. Místo kouzelné hůlky postačí mít tužku a papír a hranice možného je prolomena. Možnost vklouznout do magického světa animačních hříček jsem brala jako opravdovou výzvu a příležitost nechat probudit v sobě schopnosti pro kouzelný svět časoprostoru.

Namotivována a popichovaná vnitřním dítětem oblékla jsem červenou pláštěnku odhodlání, fialový trikot vytrvalosti, žlutý trikot nadšení a vyšla svižným krokem vstříc výzvě a pochybnosti nechala za sebou. Měla jsem jasno. A tak jsem se přijetím na magisterské studium vydala na cestu plnou dobrodružství, hledání a nalézání toho, co mi doposud chybělo. Chybělo mi propojení mezi mnou a niterným světem, kdy opatrný hlas rozumu potlačoval projevy alter ega.

Během tříleté výpravy jsme se navzájem hledali a našli rozpory, které vedly k porozumění. Tato pouť se promítla do tvoření magisterského filmu, kde můj malý hrdina Tomík je na výpravě za svým tátou. Myšlenku zabývat se vztahem

mezi otcem a synem jsem měla v hlavě od prvotní chvíle, kdy jsem se rozhodla skočit do neprobádaných vod animované tvorby.

1.1 Vývoj námětu

Před samotným začátkem tvorby magisterského filmu mi utkvělo na mysli konkrétní téma, kterého jsem se chtěla dotknout. Věděla jsem, že chci se zabývat vztahem mezi tátou a synkem. Námět se postupně rozvíjel a rostl, ale v nitru se udržela původní podstata, i když jsem zpočátku zkoušela hledat dál a nezůstávat u první myšlenky, která mne napadla.

Táta měl být novinář, co nemá na syna čas. Chlapec nechápe, proč je táta pořád pryč a když je doma, nevěnuje chlapci svou pozornost. Proto touží cestovat s tátou a zjistit, co ve světě je zajímavějšího a důležitějšího než být s ním. Zmenší se do kapesní velikosti, aby mohl cestovat v kufru s tatínkem. Kluk, kterého jsem pojmenovala Tom, se snaží při každém otevření kufru upoutat jeho pozornost.

Nechtěla jsem zůstat stát na jednom místě a brát hned jeden z prvních nápadů. V průběhu prvního roku studia mě upoutala témata, která zůstala v podvědomí z předešlého studia. Nejsilnější byl pocit deziluze z textilního průmyslu v České republice a nesmyslnému zahlcování oblečením z jihovýchodní Asie. Fascinoval mě celý skrytý kolos neetického chování při výrobě všeobecně přehlížený konzumní společností. Ukousla jsme si však velké sousto z obtížného tématu na to, abych ho mohla spolknout. Menší sousto pro mě představovalo téma zpracovávání bavlny. Prostředí bavlníkových plantáží láká svou poetikou a romantickou představou poklidného sbírání nadýchaných chomáček v kontrastu s realitou ukrytou v chemickém oparu ukrytých nemocných dělníků. Sociálně ekologická témata ve mně rezonovala, ale uvědomila jsem si, že se odkláním od svých tužeb vyjádřit sebe a upřednostňuji silnou výpovědní hodnotu tématu. Obratem o sto osmdesát stupňů jsem se navrátila k prvotnímu nápadu.

Zvolení rodinného vztahu reflektuje mou potřebu vyjádřit, jak moc byla důležitá pozornost táty, když jsem byla malá. Často mám vzpomínky z raného dětství právě spojené s tátou. Vzpomínky mi pomohly ujasnit si, co bylo pro mě nejdůleži-

tější. Na co jsem si nezapomněla, tomu pomohly fotografie. U všech byli mí rodiče. Podporovali mé kreace taneční či výtvarné, se sklonem k vytrvalému vyrábění a kreslení. Ať už se jednalo o nekonečné povídání, vyrábění keramických figurek pro celou širou rodinu nebo kreslení nespočetných variant figurek. Poctivě hodnotili všech padesát variací na jednu a tu samou kresbičku. Od mých dvou let sbírají poctivě všechny mé výkresy (dokonce skladují i veškeré velké figurální kresby), diplomy a výstřižky z novin. Byli mými soupeři v nekonečných šachových turnajích, seznamovali mě s fantaskními světy každý večer při čtení na dobrou noc, i když už jsem byla dost velká. Viděli všechny mé úspěchy i neúspěchy. I dnes se nemohu dočkat, až si při společné sobotní snídani popovídáme.

Vztah mezi mnou a tátou se podobá horské dráze. Jsou chvíle, kdy je nepřítelný z mé zapomnětlivosti a sklonu ztrácet věci. V závěru mi pomáhá napravit mé nedokonalosti a je mi pomocnou rukou. Právě v procesu tvorby filmu jsem si uvědomovala jeho přítomnost a podporu víc než kdy jindy. Uvaří a donese mi kávu v moka konvičce a dá si ji se mnou, i když kávu nemá rád. Loupe mi pomeranče, abych aspoň něco snědla, když se mi zoufalstvím svíral žaludek. Je tu pro mě jako kamarád na telefonu v televizním pořadu Chcete být milionářem, ale výhrou nejsou peníze, ale láskyplný vztah.

Vzhledem k mým vlastním vzpomínkám, které mě inspirovaly se možná zdá divné, proč jsem zvolila jako ústřední postavu chlapce. Vycházím ze zkušenosti, kdy bratr měl větší prostor pro klukoviny a dobrodružství než já. Také mu většina lumpáren prošla na rozdíl od těch mých. Kdybych si zvolila jako postavu dívku, asi by se příběh vyvíjel jinak, než jsem měla na mysli.

Rodiče mému bratrovi a mě věnovali spoustu svého času a to se projevuje na vztahu, který máme teď. Dali mi to důležité, co dítě potřebuje. Společný čas, pozornost a porozumění. A jak napsal William Saroyan, porozumění je nejskvělejší věc na světě. Právě cesta za porozuměním je to, co jsem chtěla ukázat prostřednictvím svého filmu.

Všímám si v okolí, že často jsou rodičové a především otcové odcizeni svým vlastním dětem. Otcovská role v dnešní době prochází vývojem a neplatí, že tátové jsou jen živitelé a dítě je starostí maminky.

Stejně jak Matylida z příběhu Roalda Dahla se mnozí setkávají s nedostatkem zájmu ze strany rodičů. Matylida sice neměla štěstí. Vzorem jí nebyla matka ani otec, ale naštěstí našla útočiště u paní učitelky Dobrotové. Postava paní učitelky navrácí Matyldě i čtenáři správný pohled na radostný život a laskavé hodnoty. Roald Dahl ukazuje, jak je důležité mít u sebe osobu, která nám věnuje pozornost a snaží se nám porozumět.

1.2 Roald Dahl

Jako milovnice knih všeho druhu, jsem, se rozhodla probádat vztah otce a syna opravdu důkladně. Zjišťovala jsem si vše o otcovství, abych mohla možnosti zpracování tématu co nejlépe uchopit. Zároveň jsem zabředávala hlouběji do problematiky, až jsem se dostala od námětu animovaného filmu téměř k sociologické studii. V hlavě jsem si utvořila specifickou představu, jakým směrem má příběh jít a jakým způsobem ho ztvárnit. Stejně jako ve všem se představa a realita nezkřížila a dokonce i zamířila jiným směrem. Mezi řádky mě okouzily jednoduše fantastické světy Roalda Dahla, kterým jsem se chtěla přiblížit.

Ve skutečnosti jsem se ztratila někde mezi šílenou multikulturní Městskou hlídkou Ankh-MORporku a nevšední vyřídilkou čarodějek z Lankre Úžasně Zeměplochy Terryho Pratchetta. V mém případě to znamená, že nadšení a přebujelost zamíchaly s míněnou střídmostí a lehkostí. Zmatek a chaos, které napřed fascinují, mění hlavu do podoby horkovzdušného balónu, který neví kudy kam. Zatímco Dahlovy příběhy dokážou vykvést, rozvětvit se na osmdesáti stranách a přitom být úplné a svými myšlenkami se podobají indickým vzorům. Na první pohled jsou ploché a dekorativní, ale když se pozastavíte, zjistíte, že každý detail má svůj význam. Svým nadšením jsem dosáhla však toho, že příběh nabyl rozměrů Zeměplochy, složené z neuvěřitelných čtyřiceti jedna knih, pěti povídek, kalendáře, doprovodných knih naučných a několika deskových her.

Když mi takto přerostl svět, který jsem tvořila, přes hlavu, nastal čas přibrzdit a zklidnit se. Což mi po většinu mého života moc nejde. Buďto letím střemhlav jako sokol nebo podobna křečku obíhám v kole.

Ve chvílích, kdy jsem si připadala jako křeček, jsem se navracela k Dahlovi. Roald Dahl mi byl, s Matyldou a ostatními příběhy, majákem v mlze. Ve chvílích nejistoty a obav mě utvrdil v hodnotách, které se objevují skrz na skrz jeho díly. Návrat k původnímu ladění příběhu byl díky výletům do zoologické zahrady. Důkladné pozorování různorodého spektra fauny i flóry z celého světa a skicování zvířat, mi vniklo myšlenku. Táta bude fotograf zvířat!

„Popsaná stránka je kromě jiného i obraz. Působí dojmem celku, zobrazuje celek nebo systém celků a vrstev, černého i bílého, je to skvrna více či méně zdařilého tvaru a působivosti. Tento jiný způsob vidění, ne již postupný a literární jako četba, ale bezprostřední a simultánní, sblížuje typografii s architekturou podobně, jako četba před chvílí připomínala hudbu a jiná umění probíhající v čase.“²

Literatura je neodmyslitelným zdrojem inspirací. U knižních příběhů má čtenář dvě možnosti. V první řadě se zabývat zpracováním samotným, složeným z tiskařské černi odstavců a kapitol, doplněným obálkou a vybraným papírem, příběhem, který pobaví nebo rozesmrtí a který po zaklapnutí knihy mizí. Druhá možnost je rozvíjet paralelní světy nebo stačí se naladit na myšlenku a vžít se. Číst mezi řádky možná dokonce i trochu odlišný příběh ovlivněny vlastními příhodami a smyslem pro humor.

„„Autor, který zná tuto schopnost hovořit o nelogickém jako o logickém a o nepravděpodobném jako o skutečném si dokáže získat dítě definitivně.“³

Navrátila jsem se k Dahlovi a jeho všedně neobyčejné obrazotvornosti. Dahl dokázal v každém jednotlivém, realistickém příběhu s dětskou hravostí vykouzlit neobyčejné momenty plné nezkrtné fantazie. Do nevšedního příběhu se dokážu ponořit a nestačím popadat dech a žasnout, čím mě dokáže autor překvapit. Přirozené řetězení detailů povzbuzují při čtení mou fantazii a zvědavost. Podmaňuje si čtenáře každého jednotlivého vyprávění.

V čem tkví Dahlovo kouzlo? Za mě to již vystihla Jacqueline Heldová, která se ve své knize zabývá fantastickou tvorbou pro děti a kladla otázku,

---

²VALÉRY, Paul a Jaroslav FRYČER. *Literární rozmanitostí*. Praha: Odeon, 1990. Eseje (Odeon). ISBN 80-207-0175-3.

³NEZKUSIL, Vladimír. *Studie z poetiky literatury pro děti a mládež*. Praha: Albatros, 1983.

v čem se fantastika v daném díle skrývá. Odpověď se zdá být prostá, o to víc je výstižná.

„Je všude a nikde. Do jisté míry záleží na tom, z jakého úhlu se divák či čtenář dívají.“⁴

Mou pozornost v jeho dílech nejvíce upoutalo jeho ztvárnění dětství. Když pomínu Matyldu, je Dahlovou hlavní postavou, s kterým jsem mohla vlastní postavu kluka identifikovat. Dahlovské klukovství fascinuje a vyvádění klukovin nebylo nikdy dříve v knížkách tak zajímavé a bezprostřední. Pojem klukovina vyvolává u mě pozitivní vzpomínky na dobu, kdy jsem sama byla malá. Toto synonymum pro nezbednosti, uličnictví a různé neplechy nese stín předstírání a nezměrné fantazie dětí, které si skutečnost dokázaly v danou chvíli o špetku přikreslit. Podstatu dobrodružství, kterou nám připravuje dětská fantazie, vepsal Dahl do příběhu Jakuba a obří broskve: *„A tu se stala jedna dost neobvyklá věc a z ní se pak vyvinuly věci mnohem neobvyklejší.“⁵*

Stačí okamžik a můžu se odpoutat od reality a popouštět pomalu uzdu fantazii, která hravě koketuje s příběhem, aniž by nabyl rozměry epické fantaskní výpravy, vzdalující se od skutečného světa.

Dahlův přístup je mi natolik blízký, že jsem ho měla na paměti po celou dobu tvoření scénáře. Rozčarovalo mě, když jsem měla možnost porovnat přístup k tvorbě pro dětského čtenáře a tvorby pro čtenáře dospělého. Dahl je mistr vypravěč i v povídkách pro dospělé. V povídkách mi schází dahlovské pokoušení, kde leží hranice skutečného a nevšední klukoviny. Ač sám přišel o otce, když mu byli tři, nechybí v jeho knihách motivy rodiny, i když se jedná i o špatné příklady rodičovství. Jeho příběhy získávaly punc autentičnosti možná i proto, že čerpal ze svých vlastních vzpomínek. Přečtení jeho skoroautobiografie *Kluk: příběhy z dětství*, mi to potvrdilo.

Mě samotné se motaly v hlavě nápady a hravosti, které vycházely z mých momentálních nápadů nebo odvozené od skutečností ze světa zvířat. Začalo to

---

⁴⁵HELDOVÁ, Jacqueline. *V říši obrazotvornosti: Děti a fantastická literatura*. 3. Praha: Albatros, 1985

klukem. Můj chlapecký hrdina, tak moc chtěl být s tátou, že si po svém způsobu otevřel pomyslné dveře do světa táty. Tak klukovi nedělalo žádný problém se vměstnat a zmenšit do příručního kufříku, sám se nechoval překvapeně, spíše s jinou možností nepočítal.

Klukovství má u Dahla své místo, trochu ho měl pořád v sobě spjaté se vzpomínkami a také ve svých fantaziích. Karlík v Továrně na čokoládu, kde velkolepě staví do kontrastu běžný svět a představu snad každého dítěte o fantastické továrně plné nečekaných divností. Učí nás, jak si vážit toho, co máme a čeho se máme vyvarovat v podobě neposlušných dětí.

2 MOTIV SE ZVÍŘATY

Děti zvířata fascinují a mě ostatně také. To mám s dětmi společné. Když jsem objevila knihu J. Massona, *Ve zvířecí rodině: citový život zvířecích otců a jejich mláďat*, rozhodla jsem se zvířatům a především jejich tátům věnovat.

Náměty se zvířaty jsou s tvorbou pro děti úzce spjaté. Jejich oblibu přisuzuje Jacqueline Heldová tomu, že děti jsou ztraceny ve světě dospělých, který je spoutává pravidly a předpisy nepochopitelnými dětskou logikou. Kdy každý dospělý se nad dítě povyšuje jako soudce.

„Pohádky o zvířátkách mu skýtají jakési útočiště, jakousi odvetu, náhradu, oddechnutí - a tak mu umožní příště líp čelit tomu světu pravidel, se kterým se bude muset podle svých vlastních sil a možností vyrovnat.“⁶

Zvířata symbolicky zastupují děti v různých situacích, které se mohou dotýkat a zároveň zprostředkují poznávání a učení nových věcí. A to děti baví.

Přece jen již jako malí umíme dříve napodobit zvuky zvířat než mluvit. Zvířata jsou všude přítomná i na produktech určených pro děti. Od infantilních obrázků na oblečení, plyšových zvířátek po razítko na skříňce v mateřské škole. Zvíře nabývá podoby kamaráda, který pomáhá překonat nedorozumění v cizím světě dospělých. Dítě se tak může se zvířaty ztotožňovat a tak získávat nové zkušenosti a schopnosti.

„V mnoha případech zvíře také dává dítěti příležitost a oporu, jež umožňuje symbolicky přenést některé situace z rodinného života, hlavně to, jak se učit“ - a to trvale zajímá.“⁷

2.1 Role zvířat v animované tvorbě pro děti

Do patnácti let, než jsem nastoupila na střední, jsem netrpělivě čekala, až mě v sedm hodin pobaví Bob a Bobek, Ája s Maxipsem Fíkem nebo medvědi, kteří se Potkali se u Kolína. Nemohla jsem se dočkat, až mě naučí krteček šít

---

⁶⁷HELDOVÁ, Jacqueline. *V říši obrazotvornosti: Děti a fantastická literatura*. 3. Praha: Albatros, 1985

kalhoty, Pejsek s Kočičkou ukážou, jak pečou dort nebo až si zazpívám s Včelími medvídky.

Větší popularitě se dnes těší celovečerní filmy hlavně velkých amerických studií. V produkci rodinných celovečerních filmů převládají snímky vytvářené 3D animací. Lukáš Gregor ve své studii poetiky Pixar zmiňuje konkrétní počty filmů se zvířecími hrdiny v hlavní roli.

„Například studio Dreamworks produkovalo osmnáct na počítači animovaných 3D celovečerních filmů, kdy v jedenácti jsou ústřední postavy pouze zvířata, v tetralogii o Shrekovi hrají důležitou roli, stejně jako ve filmu Jak vycvičit draka (tudíž bychom mohli hovořit o šestnácti titulech se zvířaty).”⁸

Gregor kategorizuje filmy se zvířecí tematikou do tří skupin, podle role, kterou ve filmech zvíře má.

K první skupině se řadí zvířata nestylizovaná. Diváci zvířecím postavám rozumí, avšak s lidskými postavami nekomunikují. Příběh těchto hrdinů se odvíjí na základě určitého živočišného druhu a jeho potřeb a ohrožení. Do kategorie lze zařadit film Hledá se Nemo, který patří k mým nejoblíbenějším 3D animovaným filmům a zároveň je svou tematikou vztahu otce a synka blízký mému filmu. Avšak naopak představuje opačný přístup táty k malému Nemovi, rybce klauna očkátého s pochroumanou ploutví. Táta Merlin představuje přehnaně starostlivého pečlivého otce, který se střetává s neporozuměním svého synka.

Druhá skupina se od první liší tím, že zvířata již s lidským hrdinou komunikují. V amerických studiích se takový případ objevuje jen zřídka. Disney Company uplatnil tento vztah mezi hrdiny v Knize džunglí.

Stylizované a personifikované zvíře se objevuje ve třetí skupině. V Životě brouka jsou postavy stylizované málo, „...přesto přichází s novinkou - přenesením lidského světa do zvířecího.”⁹

Inovace se týká konkrétně 3D filmů.

---

⁸⁹GREGOR, Lukáš. *Vzhůru do nekonečna a ještě dál!: poetika studia Pixar*. 1. vyd. Zlín VerBuM2013. ISBN 9788087500439

2.2 Výběr zvířecích hrdinů

Vztahy mezi lidskými a zvířecími postavy v mém filmu nejsou připodobněny ani jedné výše jmenované skupině. Pracovala jsem s technikou 2D animace a jedná se o film krátkometrážní, který má jinou strukturu a způsob vyprávění. Stylizace zvířat se odehrává na dvou úrovních. První bych nazvala celková stylizace, kdy jsem se nedržela přesných anatomických staveb těla. Pohybovala jsem se přece v animovaném filmu, nač obkreslovat skutečnost. Druhá úroveň lze určit jako způsob komunikace. Komunikace se mění podle úhlu pohledu, jestli se jedná o chlapce nebo o otce. Chlapcův pohled je hravý, kdy zvířata přejímají zvyklosti z lidského světa i s patřičnými atributy, spojovanými s člověkem. Z otcova pohledu se zvířata chovají obvykle, postrádají dětskou hravost a nadhled.

Nadšeně jsem se vrhla do průzkumu zvířecího světa a získávání zajímavostí, od kterých jsem se mohla odrazit pro výběr druhů, za kterými bude otec cestovat. Chtěla jsem se předejít náhodnému výběru a tak mě napadlo zabývat se myšlenkou, jací jsou vlastně samci zvířat tátové. O to více mě překvapilo, jak to se zvířecím otcovstvím vlastně je. Stejně jako u lidí je u zvířat široké spektrum otců. Od nepříkladných otců přes hravé táty až po starostlivé tatínky. Výrazná individualita chování se projevuje u zvířat stejnou mírou jako u lidí. Jednotlivci mají možnost volby, aniž by se drželi typických vzorců.

Člověk má výhodu, že se může učit od jiných. Proč by se nemohli tátové učit od zvířecích tátů laskavosti a obětavému přístupu k dětem? Zároveň se poučit z pudového chování otců lvů, medvědů či kočkodanů, které lze označit za špatné.

Máme tolik společného. Se zvířaty sdílíme schopnost vnímat a reagovat na změny a přijímat informace, které jsme schopni uložit do paměti. Motivací jsme schopni dosáhnout určitého výsledku. Komunikujeme mezi sebou. Kosatky mají dokonce i své dialekty jako Britové a Češi nářečí.

„Máme více než 98% společného genetického materiálu se šimpanzi. S vlky máme společných asi 75% genů.“¹⁰ Šimpanzí otec se nepodílí na výchově a je promiskuitní, zato vlk se stará o rodinu a je pevně monogamní.

---

¹⁰MASSON, J. Moussaieff. *Ve zvířecí rodině: citový život zvířecích otců a jejich mláďat*. V Praze: Rybka Publishers, 2000. ISBN 80-86182-13-4.

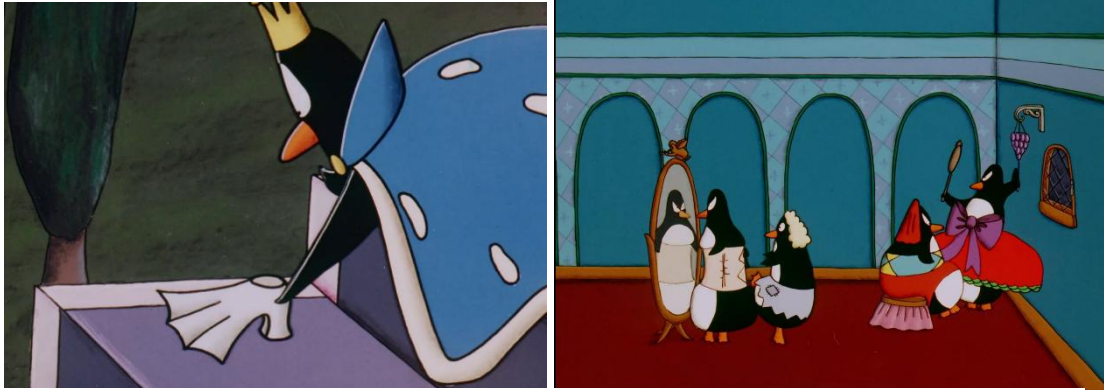
Zajímavé je, že ve spoustě odborných knih se opakovaně zmiňují ta samá, suchá fakta, jen jinak zformulovaná. Nevšednosti jsem objevovala v dětských a populárně naučných knížkách. Zde nastal problém, jednalo-li se o fakt jen krátce zmíněný bez citovaných zdrojů. Takto získanou pikantnost bylo nezbytné ověřit a já se navrátila k odborným knihám, kde jsem v prostých údajích nic nenašla. Kruh se uzavřel. Knihy populárně naučné nemají většinou uvedené zdroje. Autoři často uvádí v úvodu či závěru tento nedostatek s vysvětlením. Aby podoba knihy nebyla zavádějící a svou strukturou nepřipomínala čistou odbornou literaturu a neodrazovala čtenáře lačnicí po zábavném čtení. Na mě zůstala práce zjistit, kde leží hranice fikce a pravdy.

Mé pátrání po zvířecích otcích začalo u tučňáků, kteří se hřejí na výsluní zájmu veřejnosti i odborníků.

2.2.1 Tučňáci

Tučňáci se svým vzhledem a chováním opakovaně stávají vděčnými postavami pohádek a rodinných filmů. Komičnost jejich pohybů je nepřehlédnutelná a i když jsem tučňáky pozorovala v dokumentech, popřípadě naživo v zoologické zahradě. Opakovaně znovu a znovu a nepřestávali mě bavit. Využití komického potenciálu tučňáků mne zaujalo například u Janet Pearlman.

Pearlman převyprávěla známý příběh o Popelce se zoomorfními postavami tučňáků v lidském prostředí. Vdechla Popelce velkou dávku grotesknosti a humoru vycházejícího z komičnosti tučňáků. V paměti mi utkvěla notoricky známá scéna zkoušení střívičku. Absurdní podoba střívičku kopírující tvar stylizované ploutve mě rozesmávala několikrát za sebou.

Obr. 1,2 Screenshoty z filmu The Tender Tale of Cinderella Penguin

Tučňáci fascinují svou bezprostředností, která přirozeně vyplývá z absence strachu ke člověku. Svou vzpřímenou chůzí se podobají lidem a B. Stonehouse (přední světový odborník na tučňáky) tvrdí, že tito ptáci považují člověka za tučňáka, který je jiný. Chorobná zvědavost tučňáků ve mě evokuje dětské bádání a objevování.

Obr. 3 Zvědaví tučňáci

Tučňáků je známo na světě osmnáct druhů. Svůj zájem jsem zaměřila na tučňáka císařského z důvodu, že se jedná o obra mezi tučňáky. Dosahuje výšky až 122cm a váhy 46kg. Výškově tak může odpovídat i přibližně osmiletému

chlapci. Tato skutečnost mne inspirovala k etudám, kdy je snadné aby se Tomík v moři tučňáků ztrácel a hrál si stejně jako se svými vrstevníky.

Sameček vystihuje pečujícího otce, dokonce i otce hrdinu! Obětavě sedí a stará se o vejce na úkor vlastního strádání až celé čtyři měsíce, dokud se nevrátí samička z výpravy za získáním potravy. Při čekání ztratí až polovinu své váhy. Na rozdíl od savců dokážou ptáci prožívat dobu před narozením potomstva jako cosi důvěrného. Sdružení tučňáků připomíná velkou rodinu, v které platí nepsaná pravidla, která lze nazvat etikou tučňáků. Jak demokratické! V případě nevládného počasí tvoří společenství, ve kterém se pohybují těsně ve spirále, aby se postupně všichni zahřáli a neumrzli. Stejně jako vojáci vstříc nepříteli vzdorují bouři v útvaru připomínající želvu. Své potomky sdružují do "školky". Tyto školky jsou hlídány

Obr. 4 Školka tučňáků

bezdětnými páry nebo mladými dospělými tučňáky, kteří vlastní potomky nemají.

Hrála jsem si volné asociacemi inspirovanými propojením sociálního života lidí a společenství tučňáků. Rozvíjení nápadů se stupňovalo od všedního přirovnávání tučňáků k mužům ve fraku až k vlastním motivům šachových hráčů. Jako spojující motivaci záběrů lze najít elementární zvědavost. Prosakuje skrz mne jako autora do nedočkavého chvění linky až k chování hrdinů. Rozvíjení drobných příhod se řetězilo v další příběhy. Při návštěvě tučňáků nebylo potřeba posouvat příběh dál. Důležitou roli zastávala ona dětská radost a prožívání příhod bez konce.

2.2.2 Siamangové

Jako kontrast s bílou pustotou arktických pobřeží jsem se vydala pátrat za opičí svižností do ruchu pralesů. V pestrosti atraktivních zástupců opic mi

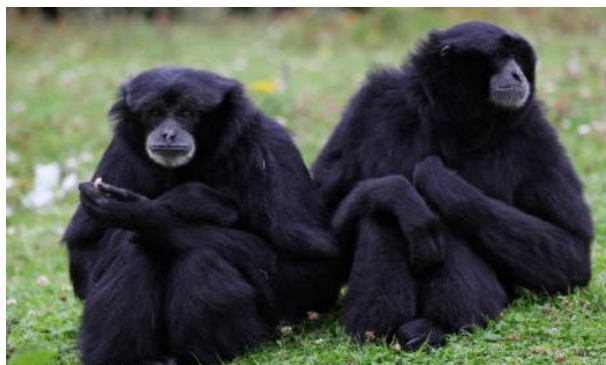
naštěstí ve výběru pomohla zmínka v populárně naučné knize s názvem *Ve zvířecí rodině*. Zaujala mne pasáž o gibbonech, kterým se říká siamangové. Dříve jsem jim nevěnovala dostatečnou pozornost. Když dítě kreslí opice, poznávacím znakem je opičí ocas. Avšak právě siamang tento opičí atribut postrádá. Na první pohled tak vypadají komicky a to mě baví. Fascinuje mě jejich zpívání nádherných a zároveň směsných duetů. Jedna z mnoha vztahových srovnání, mezi člověkem a siamangem, jsou náznaky partnerské rivality. Zadaní pánové siamangové se snaží ve zpěvu mnohem více, když ostatní nezadaní samci se pohybují poblíž.

Nafukují se jim při zpěvu rezonanční vaky pod bradou, které vypadají jako nafouknutá žvýkačka velikosti jejich hlavy. Dokonce mají i odlišné hlasy, podle kterých odborníci poznají, zda se jedná o samečka nebo samičku. Jestli tak rozeznají rozdíl mezi tenorem a barytonem. Zároveň jejich pokřiky se opakují a umožňují tak v rámci rodiny komunikovat.

„Jazykovědci tomu říkají “syntax - spojování zvuků určitým způsobem tak, aby dávaly smysl-, tvořící základ jazyka.”¹¹

Aby toho nebylo málo, jejich ruce mi evokují pana Spoka ze Star Treku. Mají srostlý druhý a třetí prst na ruce. Příroda se na nich opravdu vyřádila. Fantasticky působí jejich dlouhé přední končetiny, které jsou delší než celý zbytek těla. Ve chvílích klidu připomínají odpočívajícího člověka, který zaujímá roztodivné polohy

na pohovce. Nejtypičtější polohu zaujímají v pelechu vysoko v korunách stromů,

Obr. 5 Sedící siamangové

---

¹¹LLOYD, John a John MITCHINSON. *Knihá všeobecné nevědomosti o zvířatech*. Praha: BB/art, 2010. ISBN 978-80-7381-742-8.

kdy si rukama objímají kolena a hlavu položí do klína nebo na kolena.

Tátové siamangů na rozdíl od nevšimavých šimpanzích otců se aktivně zapojují do péče o mládě. Jakmile mládě nepotřebuje výživu od matky, otec si dítě převezme nebo mládě samo k otci přeskochí.

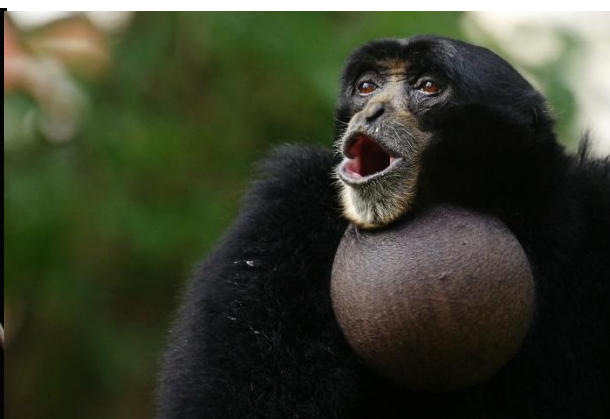
Jak otcové učí syny držet kladivo a zatloukat hřebíky, jak to učil táta mého bratra a já jsem u toho nesměla chybět, tak tátové siamangů učí své potomky houpat se na větvích.

Starají se o ně a učí až do dospělosti. Stejně tak jako lidské rodiče se přestávají starat, až je dítě samostatné. Pro výběr siamangů nahrával i prales, kde se přirozeně vyskytují. Prales zapadá do konceptu různorodosti prostředí, které jsem chtěla dosáhnout.

Má zvědavost přerůstá ke zkoumání. S Tomíkem, hlavním hrdinou filmu, jsem nutně potřebovala zjistit, co všechno vysoko na větvích siamangové provádí. Zjistila jsem, že zpívající siamang je podobný Lucianu Pavarottimu (nebo naopak). Husté tmavé obočí prohlubuje výraz očí, v kterých se zrcadlí emoce a soustředění. Dlouhé, upravené chlupy připomínající vlasy dotváří v obličeji siamanga až lidský výraz. Spolu s držením těla výraz obličeje umocňuje představu operního pěvce. Siamang dbá o svůj vzhled, především právě o vlasy pečuje důkladným česáním.

Obr. 6 Luciano Pavarotti

Obr. 7 Zpívající siamang

Největší zábavou zůstává houpání se na rukou nepoměrně delších než celé tělo. Dovednost zhoupnout se jsem využila pro záchranu Tomíka při nebezpečném uklouznutí ve větvích stromů. Bez váhání táta siamang vrátí vlastního potomka mamince a neohroženě se zhoupne pro Tomíka.

Prozkoumala jsem ledovou pustinu i prales, pro pokračování mého pátrání se stáčilo ponořit doslova do neprobádaných vod.

2.2.3 Bobři

Ve vodách pokračovalo hledání zvířat s důrazem na otcovskou roli samců. Na prvním místě zájmu etologů zabývajících se otcovstvím zvířat stojí právě ryb-

Obr. 8 Koljuška třístná

ka. Jedná se o koljušku třístnou, malou deseticentimetrovou ryбку s velkými ústy. Sameček postaví hnízdo, do kterého si pozve jednu nebo dokonce několik samic a po naklazení jiker bedlivě hnízdo hlídá. Při hrozícím nebezpečí všechny jikry vezme do úst a odnese je do bezpečí. I přes svůj velký herecký potenciál, svými malými rozměry pro mě nebyla koljuška ta správná volba.

Můj zájem od ryb zamířil k bobrům kanadským. O bobrech lze leccos zjistit. Avšak o tom, jak jsou dobří otcové, není často zdůrazňováno. Jestlipak autoři vynechávají tato fakta záměrně, aby si nepřipouštěli, že i bobr může být lepším partnerem a otcem než člověk. Sice jsem chtěla zapojit do příběhu rybí hrdiny, ale bobří stavitelský talent, starostlivost a hravost mě přesvědčily, abych jim dala přednost.

Obr. 9 Bobr a hráz

Při zkoumání jejich životů jsem došla k přesvědčení, že mají spoustu podobností s člověkem. U hrází nalézám jasnou podobnost s domy se zabezpečeným vchodem.

Neohlášené návštěvy nejsou v hrázi vítány, dokážou rozladěně opustit svůj domov a zajistit si tak soukromí. Jakmile zjistí, že v hrázi je něco jiné, než by mělo být, stěhují se. Místo alarmu stačí, když si jeden všimne nebezpečí, plácne ocasem o hladinu a všichni bobři jako mávnutím kouzelného proutku zmizí pod hladinou. Rozhodně je netrápí předsudky a přátelí se s jiným zvířecím druhem – ondatrami.

Bobři žijí v monogamní rodině, i když podobně jako v rodině lidské věrnost není striktní a samec se rád nechá zlákat hezkou samicí. Nejvíce se mi na nich líbila jejich starost o mláďata, s kterými si hrají, aniž by hraní mělo hlubší význam pro budoucí samostatný život. Bobři mladé vozí na ocase jen tak pro radost. Možná je to trochu podobné tomu, když tátové si s dětmi hrají na letadlo nebo na koně. Bobři vyvolávají již od pohledu pozitivní asociace, pokud člověk není majitel lesa či rybníku. I přes svou ničivou sílu neztrácí nic na své roztomilosti.

Obr. 10, 11 Bobři 1

Když jsem je pozorovala v přírodovědných dokumentech, připadali mi mnohem zajímavější a roztomilejší než Tom a Jerry s Mickey Mousem dohromady. Připomínali mi děti, které umí plavat jen čubičkou s vysoce zdviženou hlavou a soustředěným výrazem ve tváři. Jejich umělecké skony nelze opomenout. Systém za sebou řazených hrází s promyšleným efektivním systémem stavby a konstrukcí mi připomínají baťovské budování ve Zlíně.

S bobry Tomík zkouší na vlastní kůži, jaké je to být bobřím mládětem. Napřed zpovzdálí přihlíží a neodolá a ve stopách svého táty si chce prohlédnout bobry opravdu z blízka. Nahlédne dál než táta pouze přes objektiv fotoaparátu.

Kanadské vody doplnili tak putování Tomíka o vodní dobrodružství a zbývá mu ještě vzhlednout vzhůru, co ho čeká v putování k zástupcům ptačí říše.

2.2.4 Albatrosi

Z ptačí říše mě zaujal chřástalec, *HeliornisFulica*, zvaný také Sungrebe. Narazila jsem na něj opět v knize *Ve zvířecí rodině*, kde Masson odkazoval na dokument *Ptačí svět* od skvělého přírodovědce Davida Attenborougha. Samec chřástalce patří mezi nenápadné ptáky hnědého zbarvení. Od ostatních ptáků se liší specifických uzpůsobení těla pro přenášení až dvou mláďat. Pod křídly se nachází dvě kožní kapsy, které jsou uzpůsobené pro přepravu. Je fascinující objevit aerolinky využívající dvoumístné ptačí Kluzáky právě mezi ptáky. Tím více jsem byla zklamána, když jsem nemohla dohledat přístupný dokument ani fotografii samce s kapsami. Jeho název se uplatňuje ve více variacích a v českých ornitologických blatech nevěnují pozornost a bylo těžké dohledat jakoukoli bližší informaci o kapsách.

Obr. 12 Samec *HeliornisFulica* 1

Nastalo dilema. Buďto si tajemný příběh chřástalce domyslím nebo budu hledat dál.

Naštěstí jsem objevila ptáka, který mě okouzлил tolik, že hrdě reprezentuje i ostatní zvířecí hrdiny v názvu mého filmu.

Albatrosi mi přirostli k srdci více, než jsem čekala. Tolik fascinujících poznatků od nenápadných ptáků, kterého by si leckdo mohl zaměnit třeba s rackem. Ve spojitosti s literaturou pro děti jsem si teprve uvědomila, že největší a nejstarší české nakladatelství nese název právě po tomto trubkonosém ptáku, který má svými křídly obejmout děti celého světa.

Obr. 13 Letící albatros

Rozpětí křídel může dosahovat až tři a půl metru! Když porovnáme s vlastním rozpětím rukou s rozměry kolem jeden a půl metru, poměr velikosti těla a křídel albatrosů je téměř neuvěřitelný. Příroda albatrosy vybavila ramenními zámky, které jim umožňují plachtit vzduchem prakticky bez námahy. Když mladý albatros vzlétne, přistane na zemi, až v momentě kdy je dospělý. V tomto ohledu shledávám jistou podobnost s lidským dospíváním a studiu. Někdo dospěje hned po výletu z hnízda a dalšímu to trvá i deset let.

“Satelitní sledování ukázalo, že někteří albatrosi obletí celou planetu za necelé dva měsíce a dokážou se vznášet ve vzduchu bez jediného mávnutí křídly.”¹²

Kdyby byl Willy Fog ve španělsko - japonském seriálu albatros a ne lev, necestoval by kolem světa osmdesát dní a ušetřil by nejen čas, ale i potíže.

Albatrosi patří mezi starostlivé rodiče, i když často se dopouští chyb v raném věku u prvních mláďat. Postupně díky získaným zkušenostem se starají lépe a pečlivěji. První zkušenosti čerpají již za “svobodna” kdy sledují ostatní páry především u namlouvacího tance. Obětavě jsou schopni letět až 1600 km, aby zajistili mláďatům jídlo.

Obr. 14, 15 Albatrosí páry

Pro Tomíka zastává albatros na chvíli roli táty, který učí kluka létat. Do tohoto okamžiku si postavy hrají a táta neměl důvod ani možnost ve své zaneprázdněnosti zaznamenat svého syna. Rozruch kolem lítání, je podstatný moment, který změní pozvolné plynutí příběhů a táta si konečně Tomíka všimne. Zdejší se a v tu chvíli skutečně chlapec uklouzne na nepevném kraji útesu a padá. Táta neváhá a chytá svého synka do náruče jako albatros.

---

¹²LLOYD, John a John MITCHINSON. *Kniha všeobecné nevědomosti o zvířatech*. Praha: BB/art, 2010. ISBN 978-80-7381-742-8.

3 VÝTVARNÉ INSPIRACE

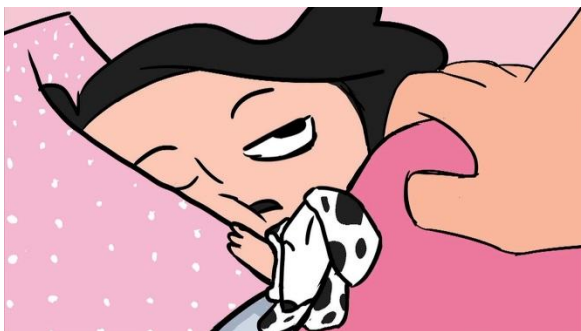
3.1 Natalie Labarre

Jako vlajkovou lodí veškerých motivačních a inspiračních zdrojů, musím vyzdvihnout krátký film *Papa* od Natalie Labarre. Příběhu jsem absolutně propadla. Za celou dobu vytváření filmu jsem *Papa* viděla asi 250x. Občas jen fragmenty, většinou ale také několikrát za sebou.

V první řadě mě film *Papa* upoutal příběhem s autobiografickými prvky. V druhé řadě hra výrazů s citlivým a osobitým přístupem obrazové stránce filmu především k rafinovaným kompozicím, kde rozehrává hru kontrastních čistých ploch s detailními maličkostmi.

Obr. 16, 17 Screenshoty z filmu *Papa*

Obr. 18, 19 Screenshoty z filmu *Papa*

Obr. 20 Výrazy táty

Minimalisticky pojatá animace je gradována hrou výrazné mimiky, která zachycuje silné emoce a náladu hlavních postav.

Natalie Labarre pro diváky rozehrála komedii, kde se odráží obtíže spojené s rodičovstvím a chaos dětství. Střetávají se a vytvářejí výzvy, při kterých dochází i k omylům a nedorozumění. Právě výzvy a překážky zpevňují cestu k společnému růstu vzájemnosti rodiče a dítěte a vytváří mosty k leckdy nelehkým kompromisům. Příběh se však neutápí ve vodách sentimentality. Chelsea Lupkin webový portál ShortOfTheWeek specifikovala šesti minutový snímek jako „feel good” short. Pojem „feel good“ jsem často potkávala v recenzích nebo běžném životě.

Pojem „feel good” podle mého stojí na půl cesty mezi negativním použitím v českém jazyce a zažitým termínem. Především proto, že sousloví ve zkratce vystihuje ladění filmu, bez potřeby květnatého popisu a zároveň neztratí nic ze své podstaty. Využití pojmenování shledávám především u snímků, které není snadné žánrově vymezit. Nedochozí v nich k přebytku dramatických až drastických či naopak přeslazených scén. Po “feel good” filmu divák sáhne, když se chce cítit dobře a zároveň užít si čas s nevšedním snímkem. Sama jsem chtěla docílit, aby můj film měl totožný dopad na diváka.

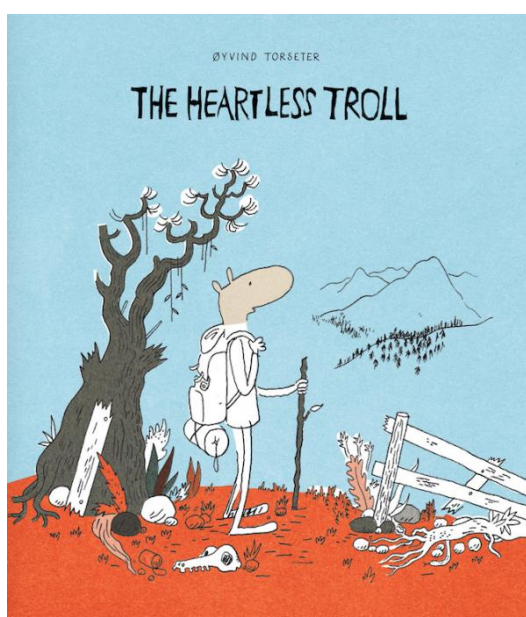
3.2 Oyvind Torserer a Tove Janssonová

Ráda objevuji nové autory, kteří mě mohou inspirovat a motivovat v mé práci. Nejprínosnějšími autory jsou pro mne neznámí tvůrci. Stačí jeden neznámý autor a přes něj člověk objevuje nové perspektivy. V rámci přednášek Obrazového vyjadřování jsem nelenila a inspirace a odkazy z prezentace poctivě zapisovala. Mám pocit, že to často tím zaznamenáním u většiny studentů končí, popřípadě si vzpomenu před zkouškou. Mně se naštěstí rozsvítilo a odkazy poctivě prošla.

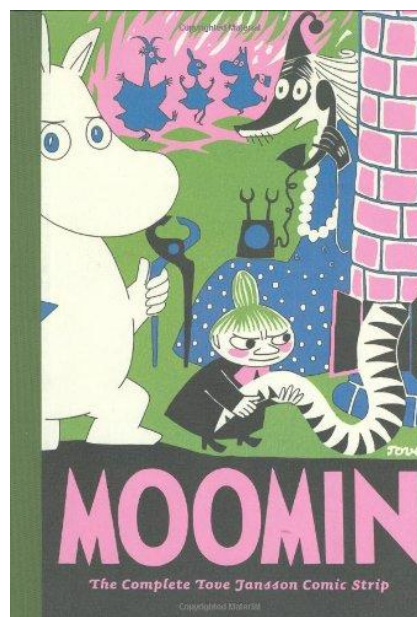
Jeden z nich mě dovedl k databázi ilustrátorů na webovém serveru Picturebook Makers. Nadšeně jsem si prohlížela desítky skvělých autorů a psala si poznámky. Díky této zlaté žíle inspirace objevuji stále nové inspirace. Jedním z autorů objevených díky přednášce je Oyvind Torserer.

Torserer je norský umělec a ilustrátor, který zatím vydal osm svých knih a na několika dalších se podílel s jinými autory. Z ilustrací lze jasně vypožorovat jeho skandinávské kořeny, na kterých staví většinu své tvorby.

Už s prvním obrázkem mi byla vnuknuta myšlenka, že postavy, dominující v ilustracích mi evokují Muminky finsko-švédské autorky Tove Janssonové. Oba autoři vychází z podobných kulturních tradic. Motivy tvorby patrně vychází ze skandinávských pohádek a mýtů. Muminci stejně jako Torsererův Mulegutten sdílí spolu téměř totožné rysy ztvárnění trollů, bájných postav severské mytologie.

Obr.21 ØyvindTorserer

Obr. 22 Tove Janssonová

Příběh Muleguttena konkrétně pochází z převyprávěné tradiční pohádky z unikátní sbírky příběhů Pedera Christiana Asbjornseny a Jorgena Moea. Na rozdíl od běžných vyobrazení až kýčovitých podob trollů se liší obě ztvárnění svou čistou jednoduchostí a čitelností rysů bez příkras, které platí i na kompletní výtvarné vyjadřování obou autorů. Totožná je i stavba těl trollů, podobná lidské a jejich bílá barevnost.

Stripy o mumincích poskytují příklad mistrně dotaženého krátkého příběhu skeče na třech až čtyřech oknech, kdy jednotlivé díly dalších pokračování do sebe s lehkým, milým humorem lehce zapadají. V roce 2014 Hanna Hemilä a Xavier Picard vytvořili na motivy jednoho stripového příběhu animovaný film *Mumínci na riviéře*. Musím uznat, že se zhostili námětu bravurně. Potěšilo mě

především to, že použili stripová okna naprosto věrně i s detaily do záběrů. Jako celek na mě filmová adaptace působila mile a pohodově. Lahodila mému oku hřejivá barevnost s jemnými linkami pozadí v kontrastu s velkými barevnými plochami. Právě práce s intenzitou linky a její funkci v plánech prostředí mi byla inspirací a vzorem, kterému jsem se chtěla blížit.

Obr. 23, 24 porovnání stripu a filmové adaptace

Když se vrátím k tvorbě Torserera, první, co mne na jeho ilustracích upoutalo je také způsob využití kontrastních bílých ploch papíru, které nemá potřebu zaplnovat. Naopak jim dává prostor ve stavbě scény a zároveň pro zdůraznění postav a děje v dané scéně. Vzápětí jsem zkoumala jeho práci s linkou a strukturou, které plnohodnotně sekundují namísto stínování a plasticity. Přistoupila jsem na Torsererovu hru kompozice, podtrženou minimální, omezenou paletou barev v objetí hravé perokresby.

Později mé nadšení pro Torsererovy ilustrace podnítilo ještě více zjištění, jakým způsobem autor přistupuje k práci. Sama jsem se našla v jeho přiznání a ulevilo se mi, že nejsem ve svém neposedném tvoření sama. „Chaos umožňuje obrazům a příběhům růst do směrů, které já nemohu ovládat.”

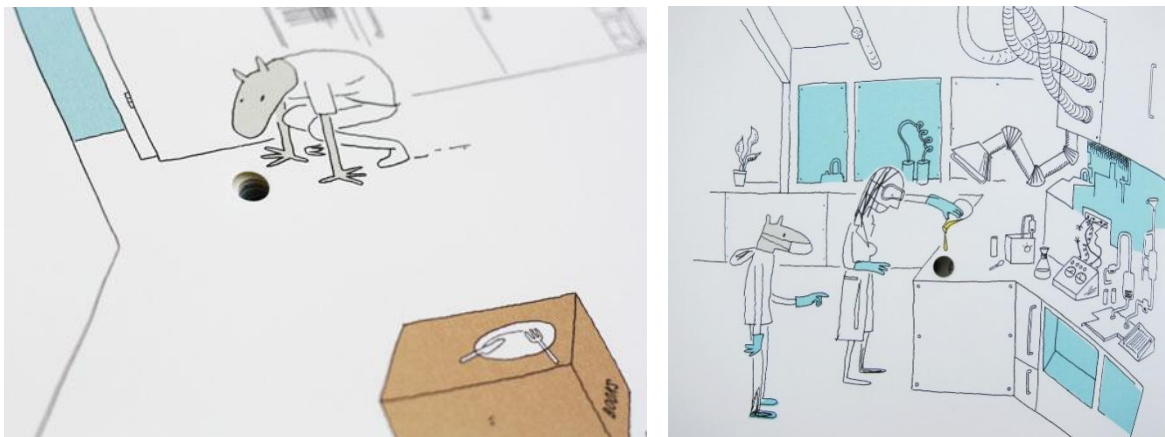
Sám bez konkrétního motivu vytváří náhodné kvanta kreseb, která následně spojuje do koláží, které dál upravuje. Kolážovité skládání lze vysledovat v zajímavých kompozicích, avšak výsledné ilustrace neztrácí nic ze své kresebnosti

Obr. 25 Troll

a celistvosti.

Jeho hravý přístup k tvorbě vystihuje autorská kniha Hullet (The Hole/ Díra). Knihou skrz na skrz je proražena díra. Díra se stává hlavním hrdinou každé strany a pokaždé hraje odlišnou roli. Sám autor procházel vývojem stejně jako Díra. Od nahodilých ilustrací, točících se kolem díry, získávala kniha ucelenější návaznost a zároveň i příběh.

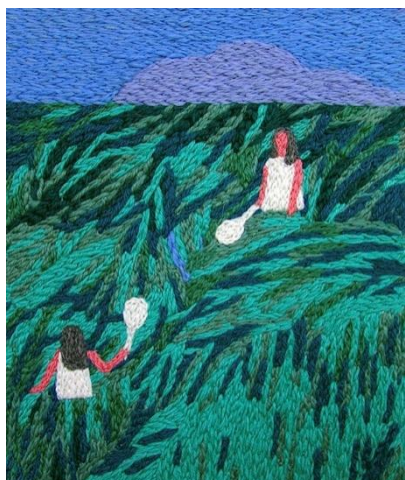
Obr. 26, 27 Hullet

Z Torsererova způsobu tvorby je na první pohled jasné, že cesta je pro něj zajímavější a důležitější než cíl. Že změny a odchyly nenabývají podoby překážky, ale jsou vítanou změnou. Někdo vidí sklenici poloprázdnou a další zase poloplnou. Sympatie k tomuto autorovi mě popoháněly a motivovaly k větší uvolněnosti, hlavně co se tvorby prostředí týče. Zmítaly mnou tendence tvořit autentická až realistická prostředí s přemírou prokreslenosti, která neodpovídá tomu, jak to cítím. Zároveň mi pomohl nelpět na ustálené nudné barevnosti. Je to hra, která nemá pevná pravidla, tak proč se zbytečně svazovat.

3.3 Vyšívané ilustrace

Uplatnění textilních technik v ilustraci pro mě představuje jiný úhel pohledu a oživení kreseb. Podobně jako když se plošková animace projeví do prostoru jako animace poloplastická.

Ann Khokhlova je ruská ilustrátorka, která vyměnila štětec za jehlu a vytváří expresivní vyšívané ilustrace. Haptický dojem obrazů umocňuje pokrytí celého prostoru stehy. Struktura stehů vytváří hru světla a stínů, která vyvolává optický pocit objemu. Autorka pracuje schematicky s barevnými plochami, kladenými vedle sebe. V kompozici neuplatňuje perspektivu a plány řadí v páscech nad sebe ve stylu egyptského malířství. Řetězením stehů simuluje tah štětce a znásobuje iluzi malby. Tématicky vychází z lidových příběhů. Ilustrace mi připomínají tvorbu Henriho Rousseaua. Rousseau pracuje s motivy neproniknutelné džungle, která se objevuje i u výšivek, avšak v úsporném provedení. Množství detailů u Rousseaua zastupují ve výšivkách jednotlivé stehy.

Obr. 28, 29 Anna Khokhlova

Obr. 30 Celník Rousseau

Vyšívané ilustrace mě ovlivnily při vytváření podoby Tomíka a táty. Detailní podobu jsem vyměnila za plochy tvořené tahy štětce se stopou, která by měla připomínat tužku. Stopu štětce jsem dále upravila, aby při vykreslování plochy tahy zůstávaly patrné i při překrytí. Chtěla jsem se přiblížit způsobu, jak pracuje s plochou Ann Khokhlova.

V kontrastu s ilustracemi Ann Khoklové stojí minimalistické výšivky Marie Laury Morales. Její výšivkové ztvárnění krajiny mě inspirovalo ke stylizaci prostředí s tučňáky. Souhra čistého plátna s akcenty čistých linií stehů odpovídala mé představě ztracení se ve sněhové bouři.

Obr. 31, 32, 33 Krajiny Marie Laury Morales

II. PROJEKTOVÁ ČÁST

III. PRAKTICKÁ ČÁST

4 POSTAVY

V průběhu filmu se s prostředím vyvíjí i stylizace hlavních postav - táty a Toma. Maminka zůstává stejná, protože se s ní setkáváme v prostředí domova. Změnou prošla stylizace postav i použitá technika.

Původním záměrem bylo vytvořit postavy silně kontrastující s pozadím. Pracovala jsem z pevnou černou linkou a bílou barvou, stejně jako Tove Janssonová.

Obr. 34 původní návrh podoby postav

Použitím prosvítavého digitálního štětce s bílou podmalbou na budování postav, dochází k vytváření měňavé struktury. Chtěla jsem se vyvarovat použití statické masky, která působí chladně a postupem času, se zajídá. Takto strukturované plochy doplňuje proměnlivá linka, která podtrhává detaily převážně obličeje. Změna probíhá také podle velikosti záběrů. Čím větší detail záběru se objevuje, tím více definuje tvar osoby.

Podobu Toma jsem zakládala na jeho roztomilém výrazu, který utvářely plan-davé uši. Následně se proměnil a pozbyl nepřesných uší, které úplně neseděly. Postupně se začal vybarvovat a linka začala ztrácet na celistvosti.

Kromě tučňáků, kde postavy splývají se strukturou prostředí, si Tom nese totožnou barevnost oblečení, které se ovšem uzpůsobuje prostředí, kde momentálně je. Doma Tom zůstává v tričku, bobry navštěvuje ve svetru a u albatrosů se objevuje v pršiplášti.

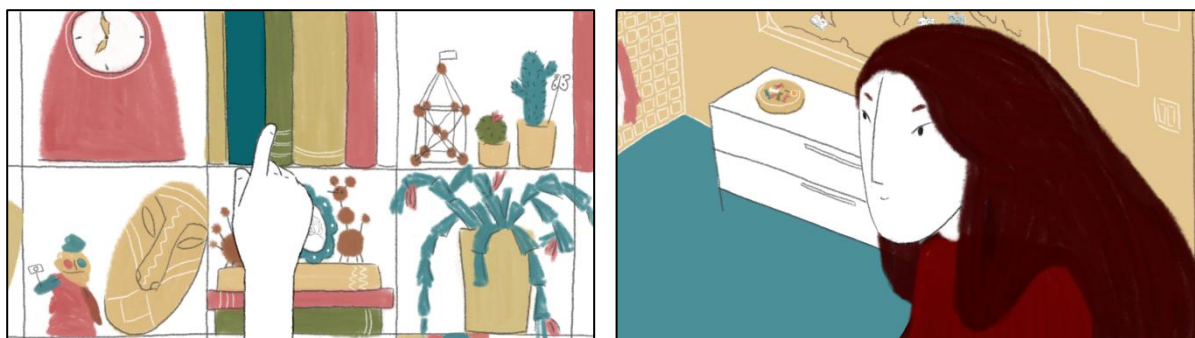
5 ZVÍŘECÍ HRDINOVÉ A PROSTŘEDÍ

5.1 Domov

Prostředí domova se odvíjelo od myšlenky ukázat osobnější detaily, které přibližují povahu postav. Velké barevné plochy stojí v kontrastu s prokreslením detailů.

Které mění intenzitu z barevného vyobrazení ke schematickému naznačení linkou bez barvy.

Pro přehlednost a harmonii s postavami jsem omezila barevnost na zhruba pět barev, které jsou variovány. Plochy jsou doplněny o detaily a rysy černou nebo bílou linkou.

Obr. 35, 36 Screenshoty z prostředí domov

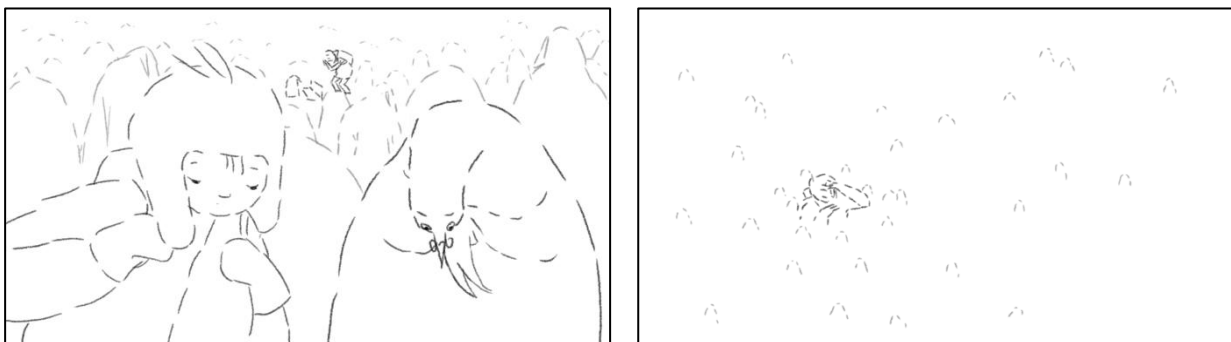
5.2 U tučňáků

Pro zvolení stylizace rozlehlých polárních plání jsem začala studijním skicováním tučňáků. Skicování v terénu zoo, stejně jak podle dokumentů a obrázků bylo hlavně perokresbové. Jsem si vzpomněla na své práce z bakalářského studia, kde jsem pracovala s výšivkou. Rozlehlost polární pustiny s chvějícími akcenty tučňáků

mi připomněli stehy výšivek. Zaujetí stehy vedlo k uplatnění řadících se čárek do linky budující příběh tučňáků. Přirozené propojení tahů mě vedlo k myšlence sněhové bouře. Pocit chtění větru a pohybu sněhových vloček umocňuje neustálé chvění struktur ve všech plánech díky profázování v místech, která běžně není třeba ztvárňovat v pohybu. Zalíbila se mi pomíjivost tvarů a prolínání jednotlivých plánů scén. Výtvarnosti jsem osvobodila od barev a struktur a ponechala si hru černé a bílé.

Pro stylizaci zvířat bylo důležité pozorovat charakteristické znaky pohybu. S tučňáky je úzce spjata jejich kolébavá chůze doprovázená krouživým pohybem hlavy, opisující pomyslnou ležatou osmičku. Nemotornost pohybů na souši je možné odvodit od stavby těla uzpůsobené pro pohyb ve vodě. Proto často volí místo vzpřímené chůze klouzání po břiše. Hlava disponuje pružným krkem, který výborně slouží rychlé změny postavení podle situace, které se promítají do změn siluety tučňáka.

Výraz těla se tučňákům mění podle situace. V bouři je lze připodobnit míčům, kdy zatahují hlavu mezi prsa a čechrají peří. Při dohlížení nad mládětem, schouleným pod záhybem kůže, dosahuje protažení krku křivky, jakou j lze zpozorovat u labutí.

Obr. 37, 38 Screenshoty prostředí s tučňáky

5.3 Siamangové

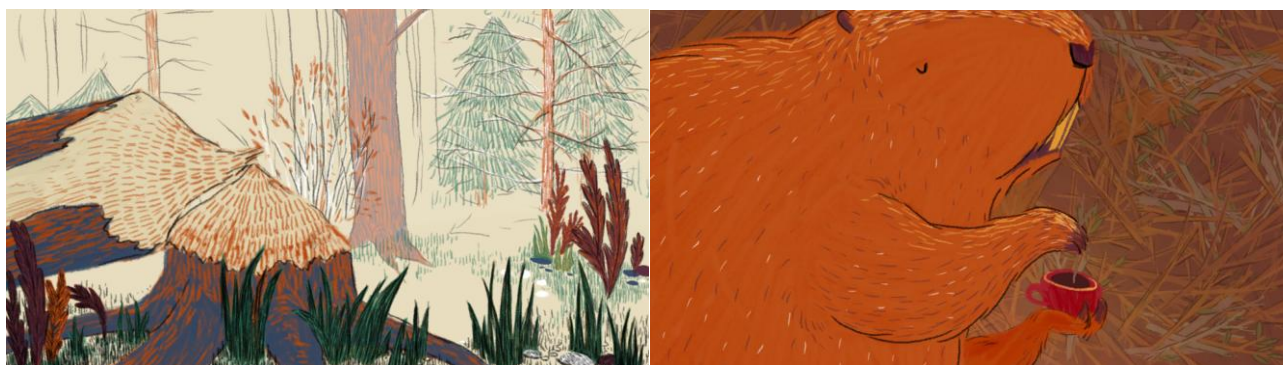
Prostředí pralesa se odvíjelo od představy džungle Celníka Rousseaua. Květnaté plány s výrazným barevným spektrem rostlin stály v kontrastu s předešlým bílým divadlem tučňáků. Avšak k časové náročnosti, v závěru jsem se odklonila od prokresleného prostředí a dokonce opustila úžasné siamangy úplně.

5.4 Bobři

Pro kanadskou krajinu jsem vycházela ze struktury výšivek, která se stupňovala s vzdalujícími se plány prostředí. V popředí se uplatňovaly podbarvované plány s vrstvenou strukturou štětce, totožnou ze stylizací postav a následným prokreslením celistvou linkou i strukturou. Postupně se ztrácí v první řadě černá pevná celistvá linka, mizí vrstvená struktura a v dalším i podbarvení. Zůstává prokreslení krátkými stehovitými tahy až do plně schematického znázornění. Se zjednodušením plánu dochází i k tlumení intenzity barevnosti plánů světlými filtry.

Na bobří hrdiny, jsem použila totožnou techniku jako u postav s malým rozdílem. V barevnosti nebyla použita bílá barva a tělo je pokryto tahy simulujícími chlupy.

Stylizace těl bobrů je jemná, vychází z oblasti jejich skutečných těl a zdůraznění pro ně typických pohybů, jako je například kousání.

Obr. 39, 40 Scenshoty prostředí u bobrů 1

5.5 Albatrosi

S albatrosy se přesouváme na jižní polokouli k pobřežím Jižní Afriky. Lány jemné stejnorodé trávy, plocha stříbřitého moře a nekonečné nebe se do sebe pozvolna prolínají. Proměnlivé plochy mi připomínali impresionistické malby Claude Moneta.

U tučňáků měla linka hlavní slovo, s bobry se linka rozpadla na strukturu a do popředí se pomalu dostala barva. U albatrosů linie pozbyla na významu a prostor zaplňují barevné stopy vrstvicí se do podoby malby.

Podoba albatrosů v průběhu tvorby zůstávala stejná. Při letu ve výšinách mi připomínali bílá letadla s černými křídly. Pracovala jsem proto s bílou skvrnou hruškovitého tvaru, doplněnou o zářivé akcenty zobáku a nohou. Detailně jsou znázorněny převážně jen oči mandlovitého tvaru a vydefinování zobáku proměnlivou černou linkou.

Obr. 41, 42 Screenshoty prostředí s albatrosy

6 TECHNICKÉ PROVEDENÍ

6.1 Storyboard a animatik

Storyboard se v průběhu výroby značně měnil a vyvíjel. Podobně následný animatik pro mne představoval tvrdý oříšek. Který se podařilo rozlousknout až v průběhu animování. Úskalím mi bylo zacyklení v hledání dalších úhlů pohledu a uchopení příběhu i samotné výtvarnosti. Práce postupovala velmi pomalu a ze zabřednutí do přípravy mě dostalo animování jednotlivých etud se zvířaty. Díky vizuálním hříčkám přirozeně postupovala práce i řešení jednotlivých nesrovnalostí. Pro rozvíjení nápadů a držení směru příběhu jsem si pomáhala taktéž vytvářením myšlenkových map.

Čtyři odlišná prostředí bylo potřeba propojit plynulými přechody, aby se příběh neroztříštil a neváznul. Způsob prolnutí do výsledné podoby vykrytalizoval do své finální podoby díky skutečnosti, že tátu jsem přisoudila povolání fotografa a chtěla jsem docílit propojení s fotografiemi samotnými.

V počátku jsem si zaměřila na kompoziční řešení klíčových fází, kde byl kladen důraz na práci s plány.

„Plány jsou důležité pro prostorovost obrazu. Pečlivá kompozice jednotlivých plánů ji může umocnit a v neposlední řadě obraz zdynamizovat a zdramatizovat.“¹³

Při budování scén docházelo k záměrné deformaci a popírání perspektivy, především v prostoru mizanscény domova. Dochází k potlačení hloubky prostoru a získává více funkci dekorativní.

6.2 Animace

Pro vypracování storyboardu bylo pro mne přirozenější stavět příběh jen za pomoci papíru a tužky. Dalším krokem bylo oživení jednotlivých oken na časové ose. Ke zvolené technice digitální kreslenky mi pro práci nejvíce vyhovoval program

---

¹³ GREGOR, Lukáš. *Základy analýzy animované filmu*. 1. vyd. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2011, ISBN: 978-80-7454-112-4

TVPaint. Umožňoval využití široké škály štětců pro pestrost technik, kterých jsem chtěla dosáhnout.

Výrobu zkomplikovala chyba programu v rámci síťové licence na počítačích ateliéru. Problém narostl ve chvílích, když jsem se maximálně koncentrovala na animaci a nepravidelně ukládala. V okamžiku, kdy vyskočilo okno s informací o chybě, byla veškerá neuložená data ztracena. Časem se problém začal stupňovat a pád programu nastat i patnáctkrát za den. Ztráta dat byla těžší nejen z praktického hlediska, ale měla dopad na mou psychiku. I pět minut práce nabouralo soustředění a výsledek.

Velké scény s nájezdy kamery jsem zpracovávala v programu Adobe After Effects. V After Effects následně probíhala i kompletace hotových snímků a jejich stříh.

6.3 Hudba

Při psaní této práce ještě není hotová hudba k filmu. Zvukaře jsme seznámila s představou hudebního motivu, který by měl propojovat všechny čtyři výtvarně a dějově odlišné části dohromady. Dala jsem zvukaři volnou ruku. Věřím, že se úkolu zhostí se ctí a dořekne svým uměleckým projevem vše, co jsem chtěla vnést do filmu já.

ZÁVĚR

Během dlouhé cesty k vysněnému filmu, rostl a rozvíjel se příběh stejně jako já. Nejednou jsem klopýtla a vydala se do slepé uličky. Propadala jsem panice, kterou v zápětí střídala euforie a nadšení, když jsem dokázala sebrat se a bojovat dál. Díky pevným pilířům rodiny, profesorů a kamarádů, kteří se zasloužili o to, abych se nevzdávala a drželi mě nad vodou. Ateliér animace se mi stal druhou rodinou, především ve chvílích usilovné dřiny, které se protahovaly hluboko do noci. Na Twitteru vyjádřil Martin Klix Dvořák mou situaci jasně: „Chodím spát tak pozdě a vstávám tak brzy, že se skoro potkávám ve dveřích do ložnice!“

Otevřel se mi svět, ve kterém se mohu léhat bez zábran, povídat si se zvířaty jako se sobě rovným a cestovat rychlostí světla. Objevila jsem své silné i slabé stránky. Poučila jsem se ze svých chyb, především v oblasti časového managementu. Nejvíce musím zapracovat na jediném – věřit si a nebát se neúspěchů.

„Strach z nebezpečí je tisíckrát horší než nebezpečí samo.“ Daniel Defoe

Uvědomuji si, že práce na filmu Tati, ty jsi můj albatros byl teprve začátek výpravy za posouváním hranic vlastních schopností. Dýchala jsem pro všechny své hrdiny a prožívala dobrodružství s nimi.

Doufám, že příběh okouzlí diváka stejně tak, jak jsem byla po celou dobu nadšena já.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] HELDOVÁ, Jacqueline. *V říši obrazotvornosti: Děti a fantastická literatura*. 3. Praha: Albatros, 1985, 190 s.
- [2] MASSON, J. Moussaieff. *Ve zvířecí rodině: citový život zvířecích otců a jejich mláďat*. V Praze: Rybka Publishers, 2000. ISBN 80-86182-13-4.
- [3] GREGOR, Lukáš. *Vzhůru do nekonečna a ještě dál!: poetika studia Pixar*. 1. vyd. Zlín VerBuM 2013. 454 s. ISBN 9788087500439
- [4] SAROYAN, William. *Tati, tobě přeskočilo*. Praha Tok: Eminent, 1996. .ISBN 8090200826
- [5] VESELOVSKÝ, Zdeněk. *Etologie: biologie chování zvířat*. Vyd. 1. Praha Academia 2005. 407 s. 16, 32 s. obr. příl. ISBN 80-200-1331-8
- [6] YABLONSKY, Lewis. *Otcové & synové: o nejnáročnějším rodinném vztahu*. Vyd. 1. Praha Portál 1995. 220 s. ISBN 8071780758
- [7] VALÉRY, Paul a Jaroslav FRYČER. *Literární rozmanitosti*. Praha: Odeon, 1990. Eseje (Odeon). ISBN 80-207-0175-3.
- [8] LLOYD, John a John MITCHINSON. *Kniha všeobecné nevědomosti o zvířatech*. Praha: BB/art, 2010. ISBN 978-80-7381-742-8.
- [9] GREGOR, Lukáš. *Základy analýzy animovaného filmu 1*. Vyd. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2011, ISBN: 978-80-7454-112-4
- [10] DAHL, Roald. *Kluk: příběhy z dětství*. Praha: VolvoxGlobator, 2009. ISBN 978-80-7207-739-7.
- [11] LUPKIN, Chelsea. *Papa* [online]. [cit. 2017-04-25]. Dostupné z: <https://www.shortoftheweek.com/2016/03/11/papa/>
- [12] NEZKUSIL, Vladimír. *Studie z poetiky literatury pro děti a mládež*. Praha: Albatros, 1983.
- [13] *Tučňáci* [online]. [cit. 2017-05-06]. Dostupné z: <http://www.penguinsworld.cz/>
- [14] *ØyvindTorseter* [online]. [cit. 2017-04-25]. Dostupné z: <http://blog.picturebookmakers.com/post/113243009086/oyvind-torseter>
- [15] *Sungrebe* [online]. [cit. 2017-05-06]. Dostupné z: <https://en.wikipedia.org/wiki/Sungrebe>

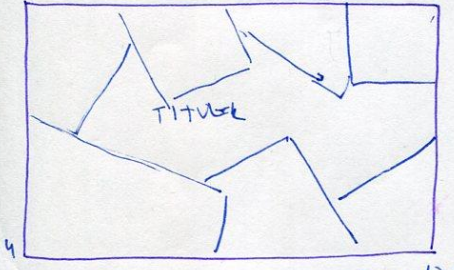
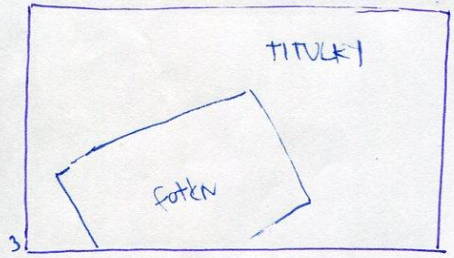
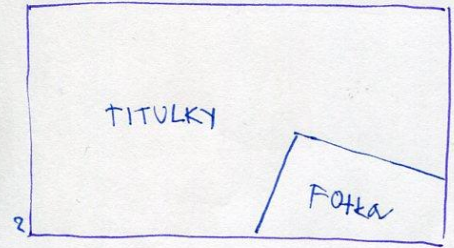
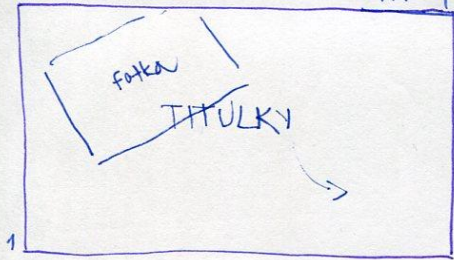
SEZNAM OBRÁZKŮ

- Obr. 1, 2 https://www.nfb.ca/film/the_tender_tale_of_cinderella_penguin/
- Obr. 3 <http://wildlifeobservationsworldwide.com/extratours/emperor-penguins-in-antartica/>
- Obr. 4 Dostupné z: <http://www.penguinsworld.cz/clanky/lihnuti-mladat-a-chov.html>
- Obr. 5 <http://informasiunik.com/10-hewan-yang-paling-setia/>
- Obr. 6 <http://www.newsletter.co.uk/news/events-company-a-debacle-admits-top-civil-servant-1-6998903>
- Obr. 7 <http://www.urloplandia.pl/ciekawostki/roznolandia/siamang/>
- Obr. 8 <http://www.nachytano.cz/atlas-ryb/koljuskoviti/60/>
- Obr. 9 <http://pbs.twimg.com/media/CmTmrTEXyAAAtyRF.jpg:medium>
- Obr. 10 <http://mmeburen.weebly.com/home/june-51>
- Obr. 11 https://en.wikipedia.org/wiki/North_American_bever
- Obr. 12 <https://auiip.wordpress.com/2012/05/25/student-perspective-new-zealands-beauty-makes-your-heart-melt/>
- Obr. 13 <http://www.hbw.com/ibc/species/sungrebe-heliornis-fulica>
- Obr. 14 <http://allswalls.com/?module=images&act=downloadResize&file=albatrosses-chick-parents-birds-wallpaper-1.jpg&x=5120x2048&y=>
- Obr. 15 http://wwf.panda.org/what_we_do/endangered_species/albatross/
- Obr. 16, 17 <https://idearocketanimation.com/8152-pick-week-papa-animated-video/>
- Obr. 18 <http://natalielabarre.blogspot.cz/>
- Obr. 19 <http://cargocollective.com/natalielabarre/Background-Design-for-PAPA-short-film-2014>
- Obr. 20 <http://cargocollective.com/natalielabarre/design/papa-stuff>
- Obr. 21 https://books.google.cz/books/about/he_Heartless_Troll.html?id=oPk_jgEACAAJ&source=kp_cover&redir_esc=y&hl=cs

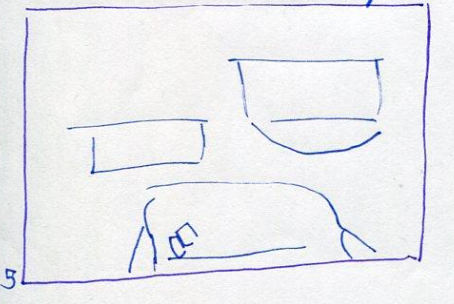
- Obr. 22 <https://images-na.ssl-images-amazon.com/images/I/51baZqSJrjL.jpg>
- Obr. 23 <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/57/29/95/572995438aed54910ef35684234200f8.jpg>
- Obr. 24 <http://www.handleproductions.com/moomins/>
- Obr. 25 <http://blog.picturebookmakers.com/post/113243009086/oyvind-torseter>
- Obr. 26, 27 http://68.media.tumblr.com/1236832a685c496c22278fbc4ae54db/tumblr_mztrkfNr7P1t3i99fo5_1280.jpg
- Obr. 28, 29 <http://www.brwnpaperbag.com/ann-khokhlova-embroidered-illustrations/>
- Obr. 30 <https://cz.pinterest.com/pin/14988611230813428/>
- Obr. 31, 32, 33 <https://cz.pinterest.com/source/laubordados.blogspot.de>

PŘÍLOHA P I: TECHNICKÝ SCÉNÁŘ

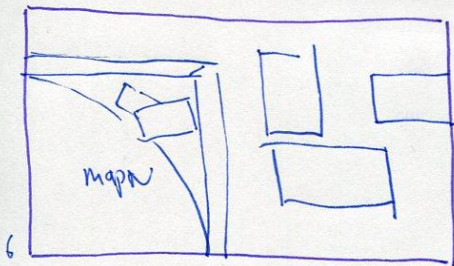
TATI, TY JSI MŮJ ALBATROS

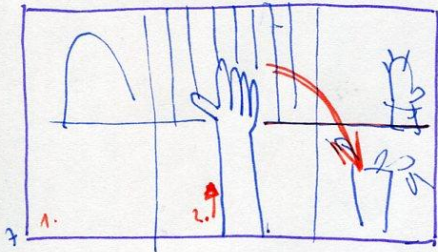
1 prostředí DORTA

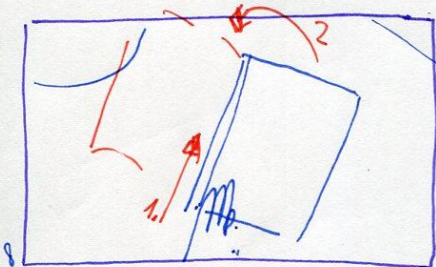
seznámení s prostředím
náhled do obývacího pokoje

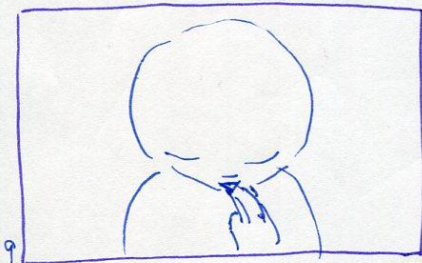
seenámení s prostředím
detail fotek → takto fotograf

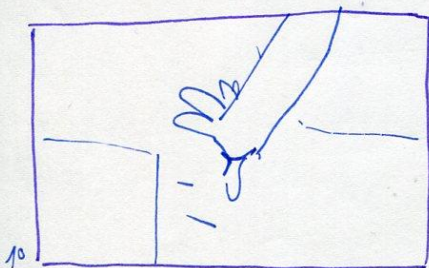
vydří prostředí
reka kluka vybírá knížku s fotkami

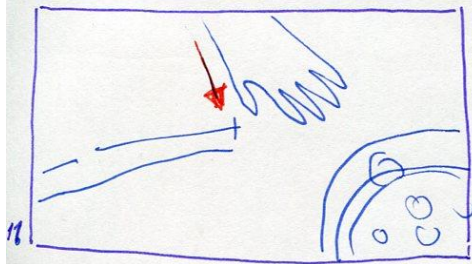
pokládá knihu na stůl
a začne listovat

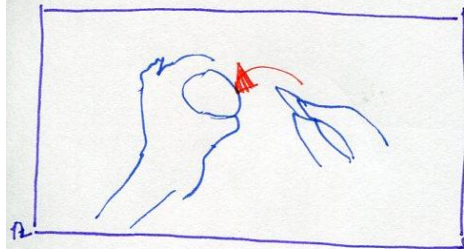
prohlíží si knížku
zajímá ho něco

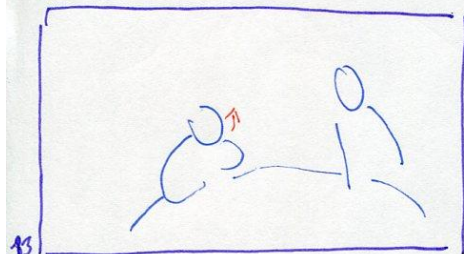
kluk začne skládat
detail brání sovětské

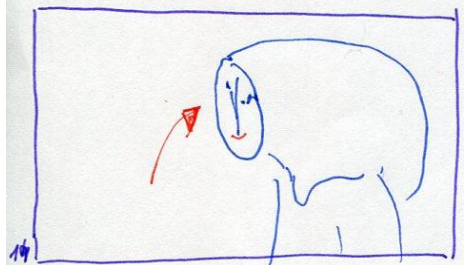
detail kluk bere kvoli

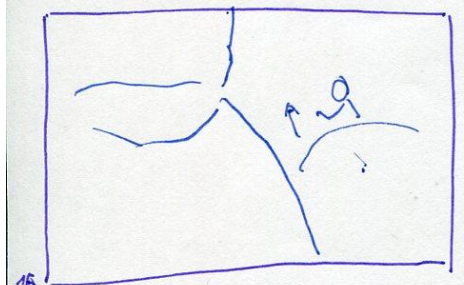
spojuje

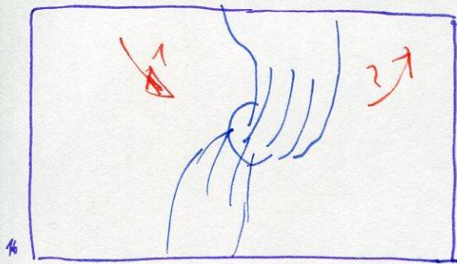
oddalen
→ maminka sedí vedle a kluk jí
vkládá tyčor, maminka se na něj
usměje

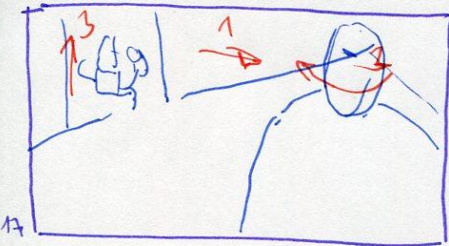
maminka se najíhá a pohledem jí
usměje se

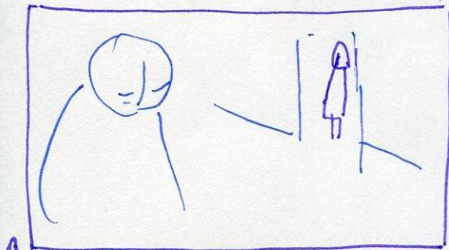
maminka přistřešla tatku
za chvilí i kluk a ukazuje tatou
hračku

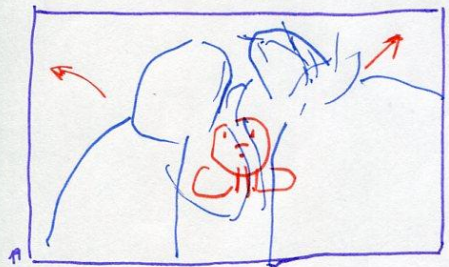
tata jen bere hračky
a

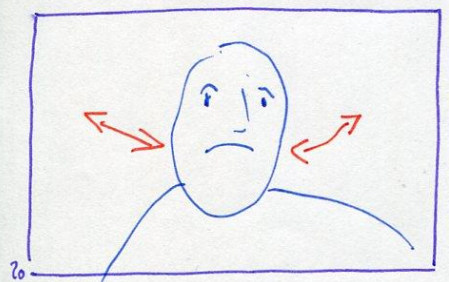
tata odcházel a otáčel se zpět
čeka' na mámu
máma se zeda'

kluk je smutný, za chvíli se
vraťte'

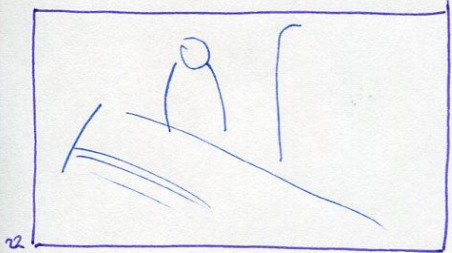
- mámu ~~je~~ je nakloněm k tátovi
a šepče' m, odtlon' se
- mezi nimi kluk obličej na uver prosí'

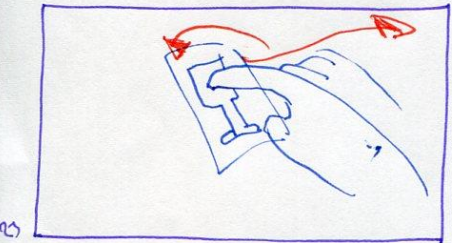
-tata ho odmítá'

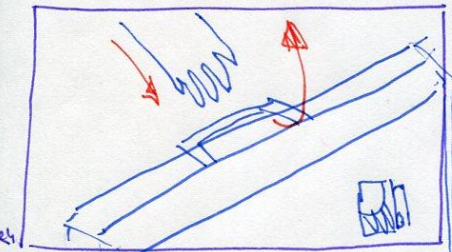
- klobek je našťavný
- otočiť a a něco ho zaujme

- oddávaný záš.
- vidí kufra a batoh

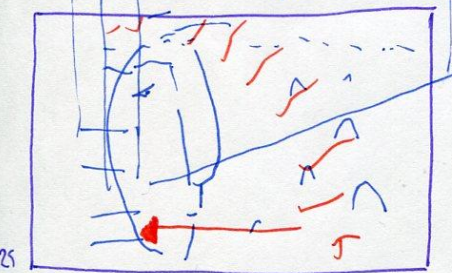

- odlepiť nálepku

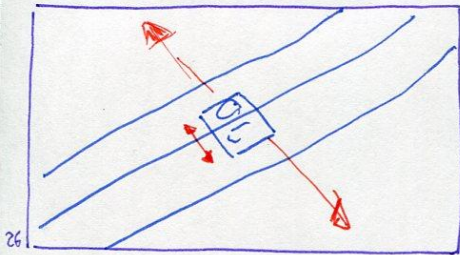

- fátá odnášať kufra
- v okenku je vidieť čepice

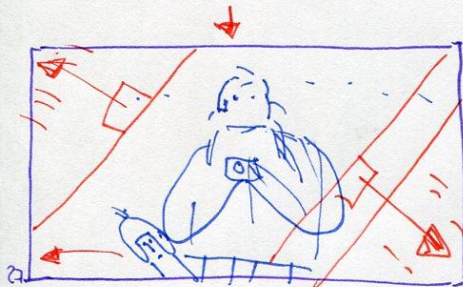
prostědi AN TAKKIDA

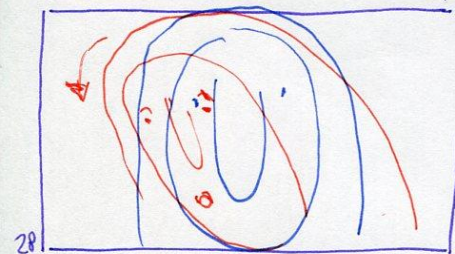
protivní záběři
zním prostědi a techniky

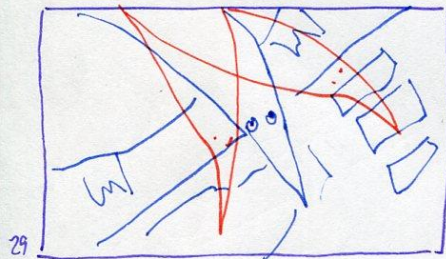
kufr se těpe a otvírá se

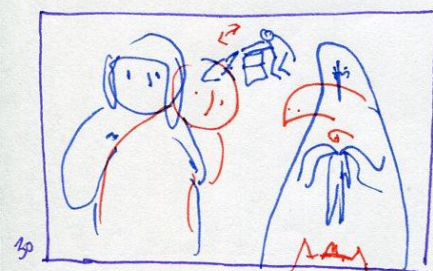
- prolíná se kufru do zábrat
- taty se rozhrčí a sotí
- kluk se odkoleba z kaběru

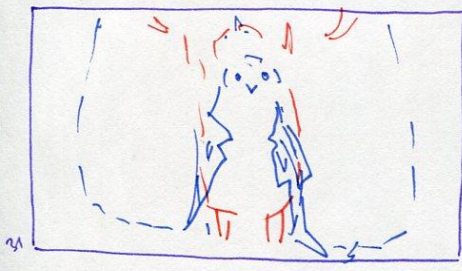
- taty se otoci směrem, kdy sta' kluk
- lebně se

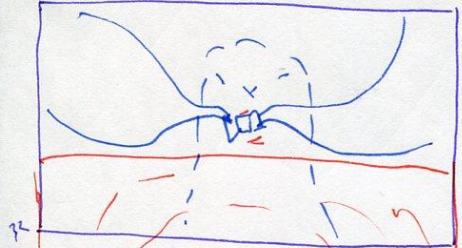
- je tam tčňák, co hrabe v kufru

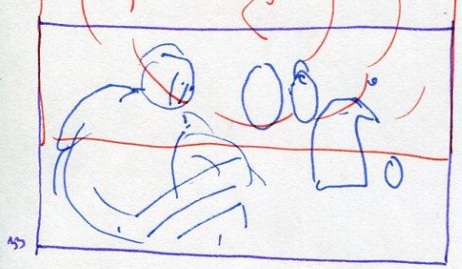
- v pozaci se taty přetkly s tčňákem
- v pořadí kluk prolupl tčňákem, co ije
- prolití se
- mladi stáče
- společně se kouknou

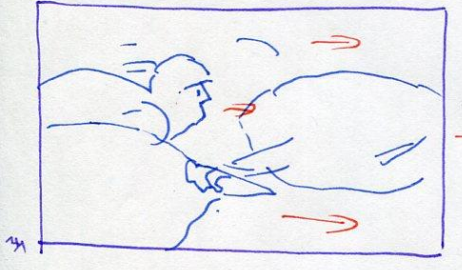
mláde' natáhje ~~na~~ ploutve
 tčínat' w' obléla' sako

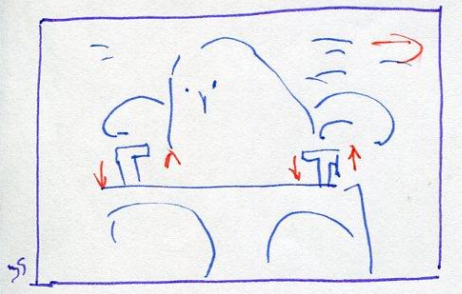
~~at~~ ~~at~~
 wazyje w' ruc' notyka
 tčínat' se usuje a rozpyje se ve sčh' /
 w'

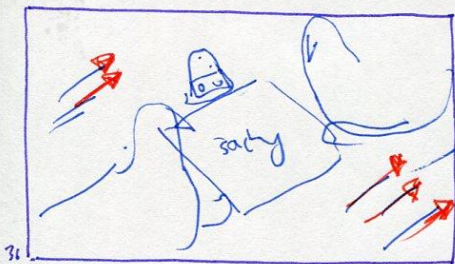
tata zatlape kufir
 v dnu' plánu postni' tčínat' náli' a sklaze se
 le tčítim, nasade dalsi' tčínat' w' telmu
 ze čtruh' se sklouze po b'wse

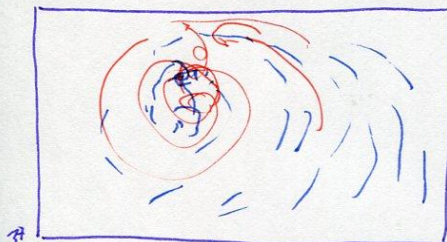
proji'dejil' tčínat' /
 nez' w' m' kluk

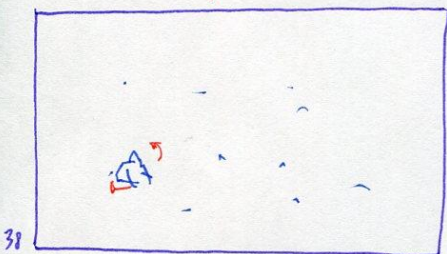
kou' mláde' nátkaj'la'ne sáčne' hody
 boje' prozed' tčínat' w'

tvárnácl' v'ir projedl' kolu salkitu

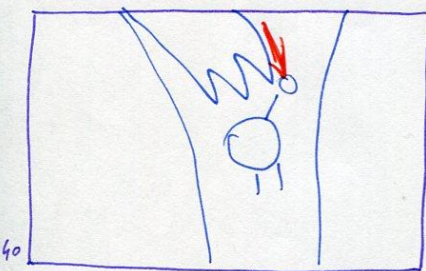
v'ir obtacl' fatu a rosply ne se v zaber 38

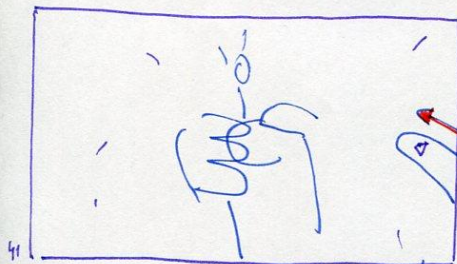
tate , n'oi t'c'nikl' s' 10cl'21

itake se r'ach'el' sp'ach' se odjen' l'ystoc'el'
 kluk a zase se z'ratl' -> tate a otac'el'
 kluk se objen' za j'eko z'ady, otac'el' se
 m'oj' tate st'p'ch' sh'icem
 kluk se odjen' z'obku a z'vir' l'p'ke
 tate se k'uk'el' , tam k'el' kluk st'el' a z'ady'el' se

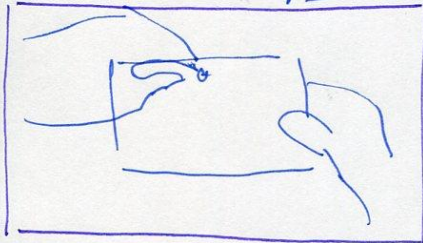
najde tr'ak'el'

- hračku si vyfotí
- objevuje se prst

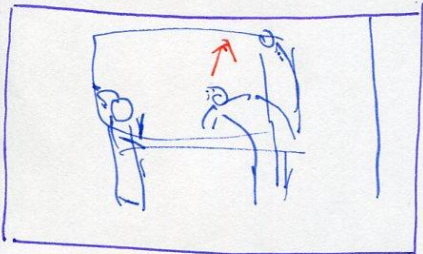
41

prostředí: DOMA

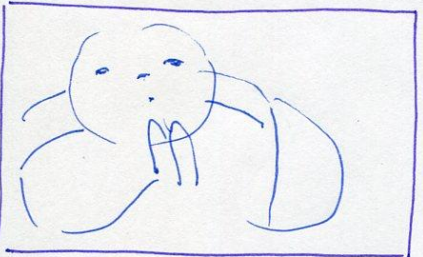
šenk na celou fotku
to připevňuje na rubtenku

42

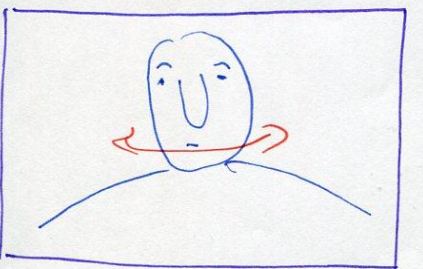
~~celok~~
- teta a mamka

43

kluk poprosí

44

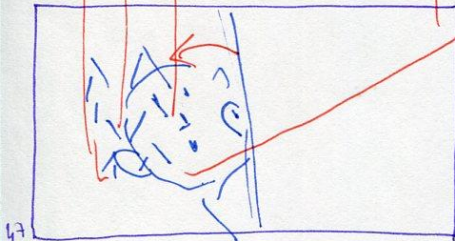
tata ho odmítne

6

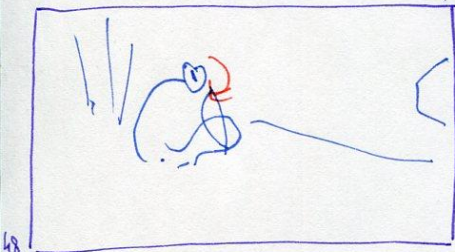

tata bere kvfr

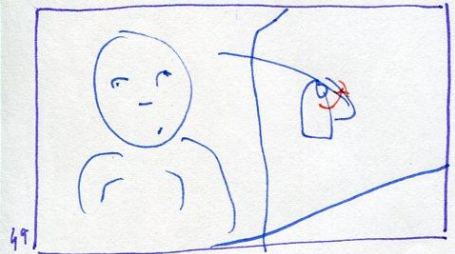
prostea' : BOSTRI'

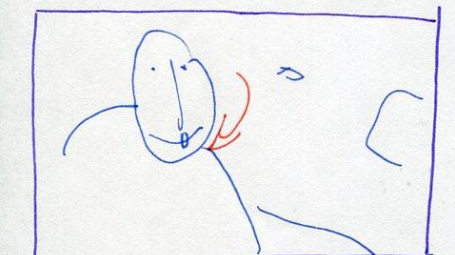
vidim jen vchou
klub se vyklon'

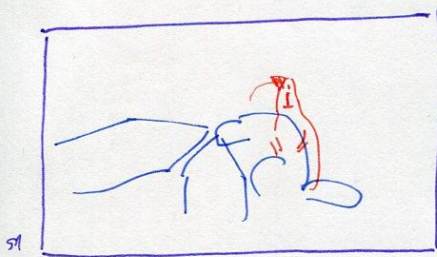
tata sleduje vodu
otoči se

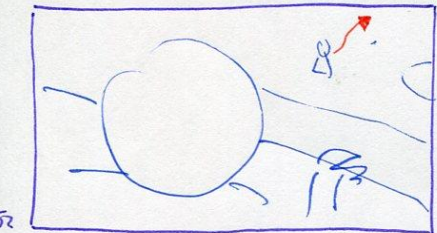
klub je schovan za stromem
tata nic nevidi' otaci' se zpit
stron se chveje ,pada'

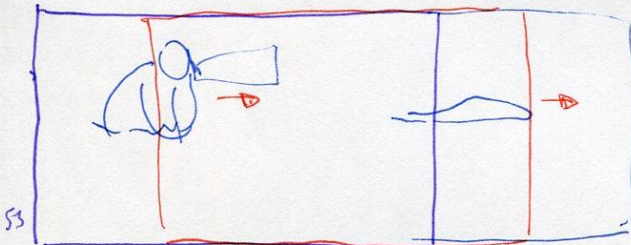
tata se otaci' a vnije se

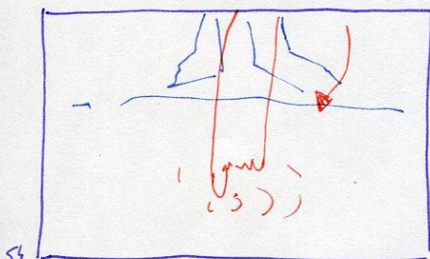
v padleho stromu, je Gobr

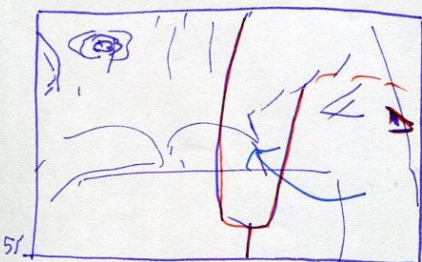
tata kiel do vody za Gobra
 kvek hi pozoruje zpora padleho stromu

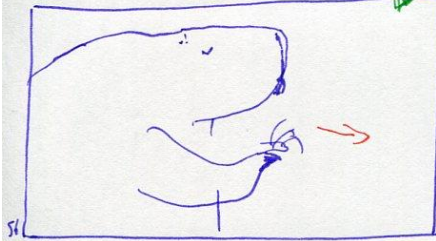
~~tata~~
 pod kasekov propadne Gobr
 za nju tata

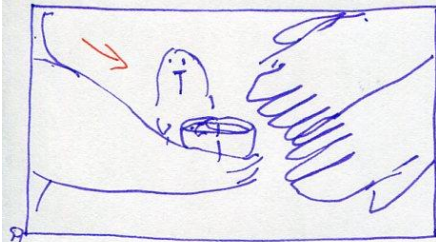
kvek zkovsi vodu
 a za

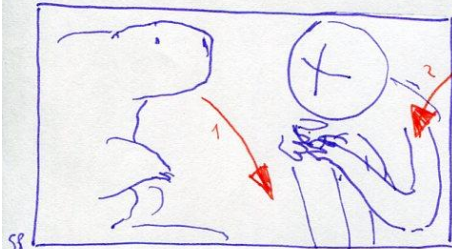
ii splouchniti
 tata se otoci
 vidu jen zcovenou vodu
 v brehu

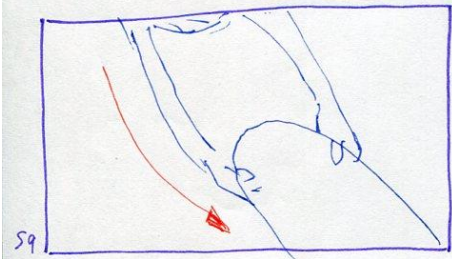
"uvitis mlce"
 - bobr rika "hrůček"
 - "stříčnutí" → podává

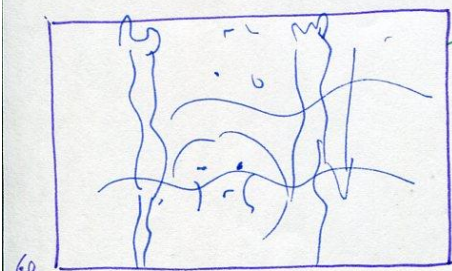
podává ústkovou

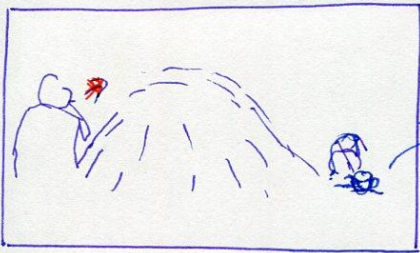
Bobr skočí do úst
 a tluk ho následuje

čtyři bobři za ocas
 - pučet

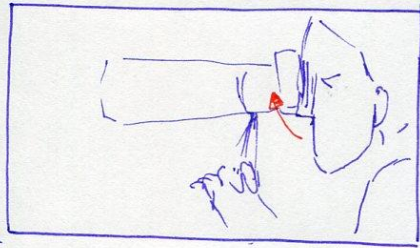

tluk spadá do úst
 naplyje

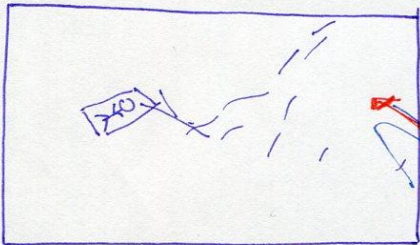
vyjde a na hlediš, napřed kreslí
nat kluk a ten yleza z vody
→ táta obětlí hrde

61

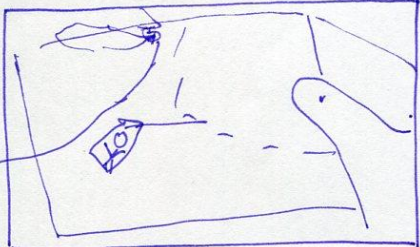
~~táta~~ a zastalí se
a pohlí se stranou
vidí kresbu na klacku z hlede zapíchutí

62

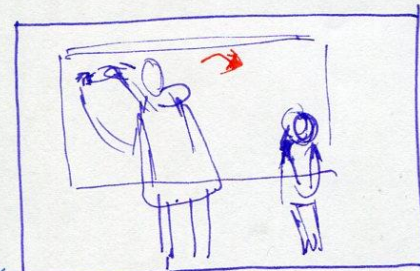
ten y fotí

63

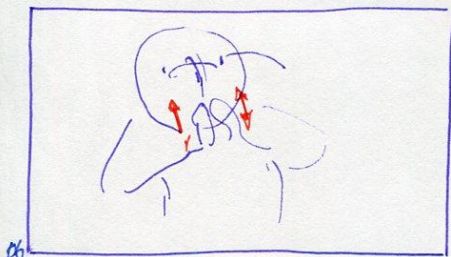
DORTA
oddelení fotky
a připichnutí na nástěnce

64

tato se oblého na dleka

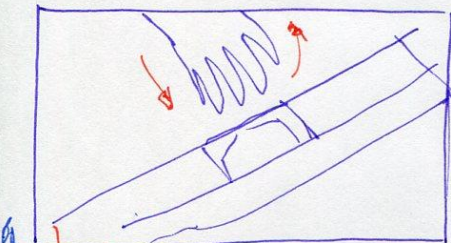
65

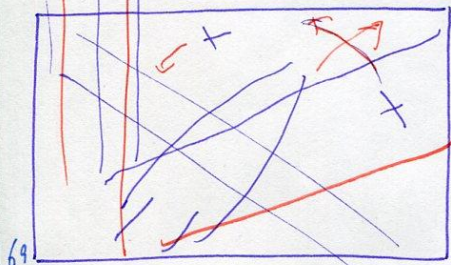
klbk pros'

tata odn'te'

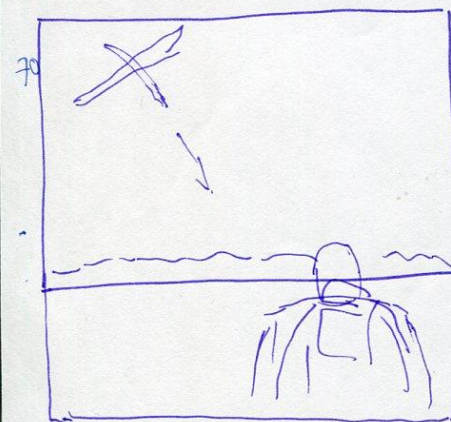

beresku

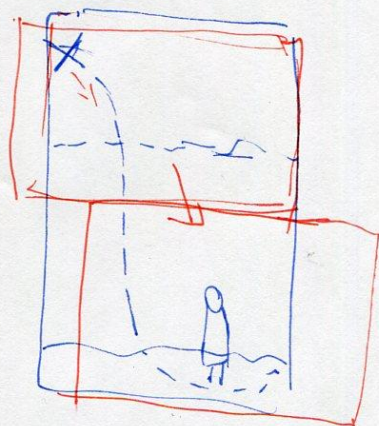

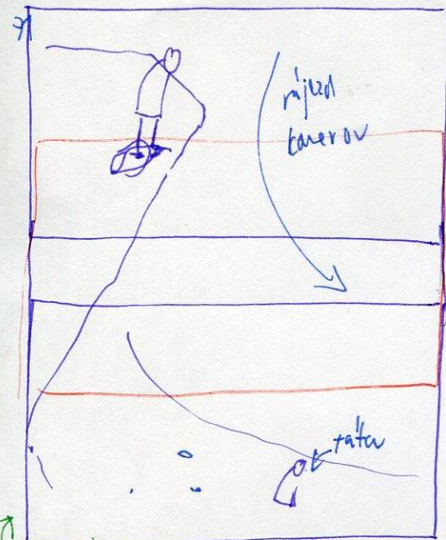
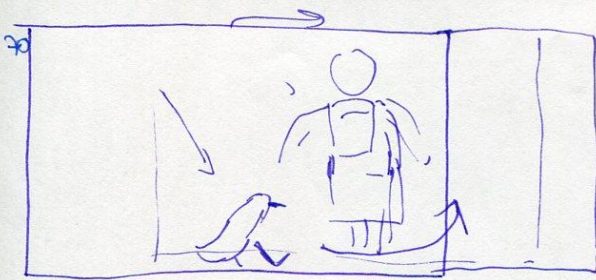
ALBATROSI

ta obla
obloka phi' albatrosu

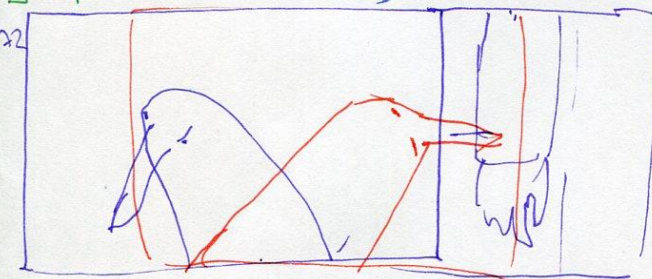

jeder albatros
stata'ca
a pitstane vedle
kluba a obetaci'ho

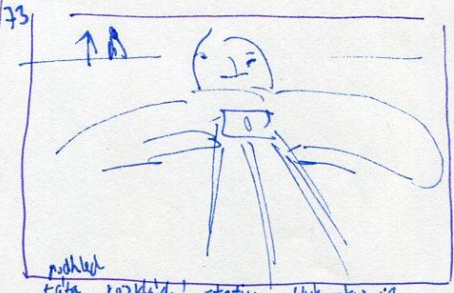

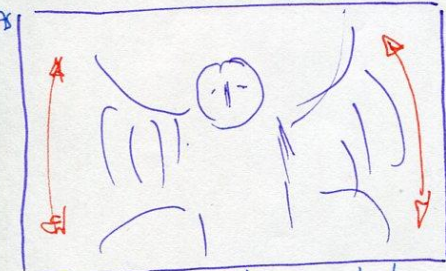
elke skanka' ze svahu na tatu
spoke s albatrosom

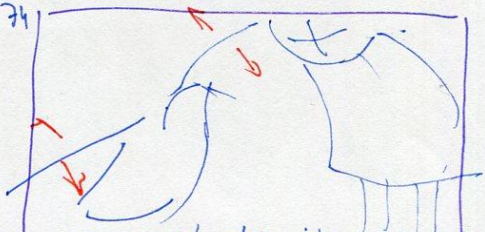
albatros rzhleche
zabatu' elka za rubev

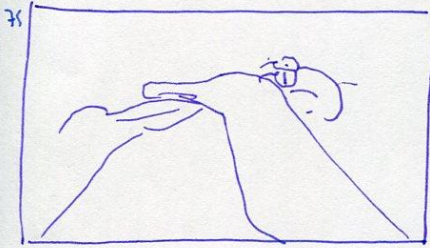
podklesh
tata rozkladu' stativ, elke nakuvje

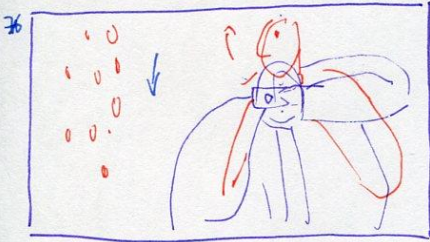
elke zo narone' a, rzhle
rubanu jakoj lital

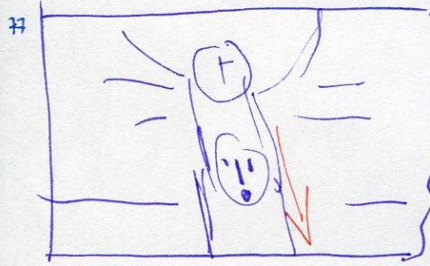
13
albatros - nika' bityly jakoj chak lital

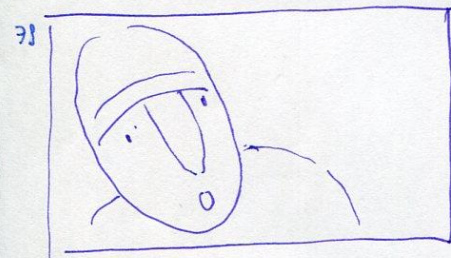
75 táta zatáhá foto' zadržává' světlo

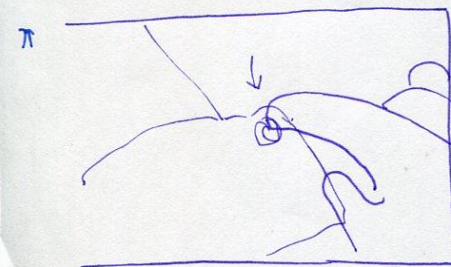
76 kde táta padá' hlína
táta se otáčí

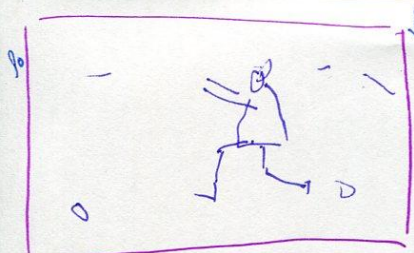
77 kletá' nena a podkláží mu to
hádě

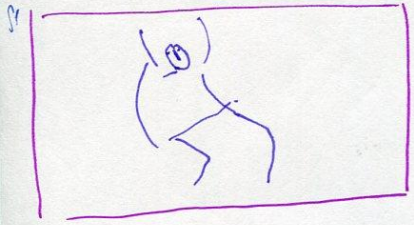
78 táta si vložil a vímne si ho

79 záměna foto' → sk. v. spouště → akce

fotica jak tuta baci'

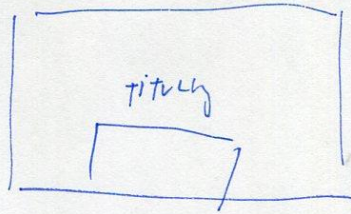
fotica
taka yta'

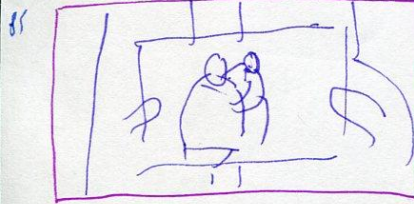
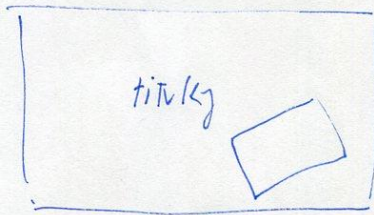
fotica
tucnak staci' hlav do cabin

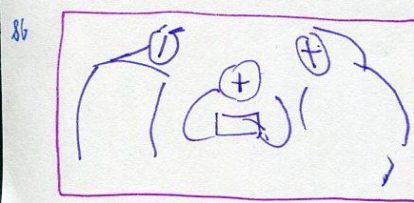
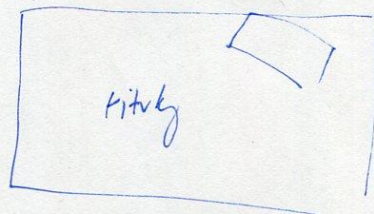
fotica
taka yta' kluba

fotica
fata objimi' kluba

oddola' zvein
kluk du' fotke

kluk adl' s kineu a takou v ofkaku
a konka' stidneji v jellnoku a v dulek
a pitime stakati i sobe fotku.

